

ຄະນະຜູ້ຈັດທຳ ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

Copyright © 2014 by BAPTISTWAY PRESS®.

ສງວນລິກຂະສິດ

ອະນຸຍາດໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກເຮັດກັອບປີ້ໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອໃຊ້ຢູ່ພາຍໃນຄຣິສຕະຈັກ. ຫ້າມຂາຍ, ຫ້າມແຈກຢາຍ, ຫລືໃຊ້ໃນທາງອື່ນ ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຂຽນຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດເສັງກ່ອນ. ຖ້າຢາກຊາບລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມກະຣຸນາຕິດຕໍ່ໄປທີ່ BAPTISTWAY PRESS, Baptist General Convention of Texas, 333 North Washington, Dallas, TX 75246-1798.

BAPTISTWAY PRESS® is registered in U.S. Patent and Trademark Office.

ຂໍ້ຄວາມພຣະຄຳພີອ້າງອີງໃນບົດຮຽນນີ້ໄດ້ຄັດມາຈາກປຶ້ມພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ບິ່ງຊື່ໄວ້ ລວມທັງການແປ, ແລະວັນທິຈິດທະບຽນສງວນລິກຂະສິດຂອງປຶ້ມພຣະຄຳພີເຫລົ່ານັ້ນ.

ພິມອອກຄັ້ງທຳອິດ: ເດືອນ ມີນາ 2004

BAPTISTWAY Management Team

Executive Director, Baptist General Convention of Texas: David Hardage
Director, Church Ministry Resources: Chris Liebrum
Director, Bible Study/Discipleship: Phil Miller

Publisher BAPTISTWAY PRESS®: Scott Stevens

Language Materials Team

Teaching Procedures Writer for Lesson 1, 2, 3
Bounhome Phommachanh, Lao-Thai Baptist, San Antonio, Texas
Editor for Lessons 1, 2, 3,
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 4, 5, 6
Bounchanh Vongsurith, Lao Congregation of First Baptist Church, Amarillo, TX
Editor for Lessons 4, 5, 6
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 7, 8, 9
Sidney Kahn, Saginaw Community Church, Fort Worth, Texas
Editor for Lessons 7, 8, 9
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 10, 11, 12, 13
Houmphanh Vongsurith, First Laotian Baptist Church, Dallas, Texas
Editor for Lessons 10, 11, 12, 13
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Facilitator for the LAOTIAN TEAM: Joe Haag

Patty Lane, Director, Office of Intercultural Initiatives, Baptist General Convention of Texas

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 1

ພຣະເຈົ້າ

ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ປະຖົມມະກາມ 1:26-31; ໂຣມ 5:1-11

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ: ປະຖົມມະກາມ 1:26-21; ໂຣມ 5:1-11

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ພຣະເຈົ້າສ້າງພວກເຮົາຂຶ້ນມາ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມສັມພັນອັນດີກັບພຣະອົງ, ພຣະເຢຊູຊົງເປັນຜູ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີການຄືນດີກັບພຣະອົງ

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ພຣະເຈົ້າສ້າງພວກເຮົາຕາມພຣະລັກສະນະຂອງພຣະອົງມີຄວາມໝາຍວ່າຢ່າງໃດ? ພຣະເຢຊູເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຄືນດີກັບພຣະເຈົ້າໄດ້ຢ່າງໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈໃນການຊົງສ້າງຕາມພຣະລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະເພື່ອຢາກໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈໃນການທີ່ພຣະເຢຊູເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຄືນມີຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າຢ່າງໃດ.

ແຜນການສົດສອນສຳລັບຄູ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈົງໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ

1. ຫລັງຈາກນັກຮຽນເຂົ້າມາໃນຫ້ອງພົດທຸກຄົນແລ້ວ. ຄູຈະວາງຄຳຖາມ: ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງເກີດມາຢູ່ໃນໂລກອັນນີ້ ບໍ່ພໍທີ່ໃດປົກກະຕິໄປ? ປ່ອຍເວລາໃຫ້ຕອບຈັກ 2-3 ຄົນ. ພວກເຮົາຕ້ອງການຄຳຕອບຢ່າງໃດຈາກນັກຮຽນ, ຈາກຄົນທີ່ບໍ່ມີບ້ານເຮືອນຕາມຂ້າງຖະໜົນ. ຫລັງຈາກນັ້ນ ຄູຈະເວົ້າຫຍັງກ່ຽວກັບການມີຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າ ແລະໃຫ້ມີຄວາມສັມພັນກັບຄົນອື່ນດ້ວຍ. ຈົ່ງຮູ້ໄວ້ວ່າ ການມີຄວາມສັມພັນນີ້ ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຜົນກຳໄລໃນຊີວິດຢ່າງຫລວງຫລາຍ. ຖາມນັກຮຽນ: ມີຜົນກຳໄລຫຍັງແດ່? ໃຫ້ນັກຮຽນຕອບຈັກ 2-3 ຄົນ
2. ບົດຮຽນໃນວັນນີ້ ພວກເຮົາຈະຮຽນໃນຄຳຖາມທີ່ວ່າ ພວກເຮົາຖືກສ້າງຂຶ້ນມາຕາມພຣະລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າມີຄວາມໝາຍວ່າຢ່າງໃດ? ພຣະເຢຊູເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມສັມພັນ ຫລືວ່າຄືນດີກັບພຣະເຈົ້າຢ່າງໃດ?

ນຳພາການສຶກສາພຣະຄຳພິ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

3. ບອກນັກຮຽນວ່າ ມື້ນີ້ຈະໄດ້ຮຽນພຣະຄຳພີສອງຕອນ. ຕອນທີໜຶ່ງຈະໄດ້ສຶກສາເຣື່ອງການຊົງສ້າງ ແລະຕອນທີສອງຈະໄດ້ສຶກສາເຣື່ອງການຊົງໂຖ່ນໍາພາມະນຸດຄືນມາ ໃຫ້ມີຄວາມສັມພັນກັບພຣະ ເຈົ້າແລະມີຄວາມສັມພັນຕໍ່ກັນແລະກັນ. ອະທິບາຍວ່າ ມະນຸດໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄວາມສັມພັນຂາດລົງ ແຕ່ ພຣະອົງກໍຊົງມີແຜນການທີ່ດີເລີດ ທີ່ຈະນໍາພວກເຂົາມາຫາພຣະອົງ.
4. ໃຫ້ຄົນໜຶ່ງອ່ານ ປະຖົມມະການ 1:26-31 . ເມື່ອອ່ານສຸດແລ້ວ ຄຽຈະຍ້າ ໃນຄໍາເວົ້າທີ່ວ່າ ຈົ່ງໃຫ້ ພວກເຮົາສ້າງມະນຸດ ຕາມລັກສະນະຂອງພວກເຮົາ. ເມື່ອອ່ານແລ້ວກໍເຫັນວ່າ ເຂົາໃຈຍາກສົມ ຄວນ. ໃຫ້ຄຽອະທິບາຍ ເຖິງການຄ້າຍຄື, ແລ້ວພວກເຮົາຈະເຫັນຮູບພາບຂອງພຣະເຈົ້າວ່າພຣະອົງ ເປັນຢ່າງໃດ.
5. ໃຫ້ຄົນໜຶ່ງອ່ານ ໂຣມບົດທີ 5 ໂດຍອະທິບາຍເຖິງຄວາມບາບ ແລະອະທິບາຍເຖິງການບໍ່ເຊື່ອຟັງ ຂອງມະນຸດ. ອະທິບາຍເຖິງຄວາມຮັກທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງສ້າງມະນຸດຂຶ້ນມາ, ພຣະອົງຕ້ອງໄດ້ສະລະ ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງເອງເພື່ອຈະໂຖ່ເອົາມະນຸດຄືນມາ ຊຶ່ງເລັ່ງເຖິງພຣະເຢຊູ. ໃຫ້ຄົນໜຶ່ງອ່ານ ໂຣມ 5:1-11 ຄຽຈະອະທິບາຍເຖິງຄວາມຊອບທັມ ແລະພວກເຮົາເຂົ້າມາຮ່ວມໃນຮິ່ມພຣະຄຸນໄດ້ຢ່າງ ໃດ ແລະມີຄວາມຍິນດີໃນພຣະອົງຢ່າງໃດ.

ນໍາບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

6. ເມື່ອມາເຖິງຕອນນີ້ແລ້ວເຫັນວ່າພວກເຮົາໄດ້ມີຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າຕາມຂັ້ນຕອນທີ່ພຣະເຈົ້າ ຊົງນໍາພາພວກເຮົາແລ້ວ ຄຽຈຶ່ງຈະຖາມນັກຮຽນໄດ້ວ່າ ທ່ານມີຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງໂຖ່ນີ້ ແລ້ວຫລືຍັງ ຖ້າຍັງ ຂ້າພະເຈົ້າພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະໃຫ້ຄໍາແນະນໍາແກ່ທ່ານ ໂດຍສະເພາະ ຫລັງຈາກຈົບ ຫ້ອງຮຽນແລ້ວ.
7. ຍັງກ່າວໃນຄໍາເວົ້າແບບເກົ່າຢູ່ຄືວ່າ ທ່ານຈະຮັບເອົາພຣະເຈົ້າບໍ່. ທ່ານໄດ້ຮັບຄວາມພື້ນແລ້ວຫລືຍັງ, ທ່ານມີຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າແລ້ວຫລືບໍ່.
8. ອ້ອນວອນອະທິຖານ ຕຽມຕົວເຂົ້າເຝົ້າພຣະເຈົ້າ

ບ.ພ.

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 2

ຕົວເຮົາເອງ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: 1 ຊາມູເອນ 16:1-7; ເພງສັດສິນ 139

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: 1 ຊາມູເອນ 16:1-7; ເພງສັດສິນ 139

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຄວາມເປັນເອກລັກ ແລະຄຸນຄ່າຂອງພວກເຮົາ ແມ່ນຂຶ້ນຢູ່ກັບການຊົງຈັດ ຕຽມຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະຂຶ້ນກັບມາດຕະຖານຂອງພຣະອົງ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ແມ່ນຫຍັງຄືທີ່ມາຂອງຄວາມເປັນເອກລັກ ແລະຄຸນຄ່າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອເສີມຂຍາຍໃນຄວາມເປັນເອກລັກ ແລະຄຸນຄ່າ ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ແລ້ວນັ້ນ.

ແຜນການສົດສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

- (1) ເໝືອນເດີມ ຄູຈະລໍຖ້າກັບກຽນແລະຕຽມພ້ອມ. ໃຊ້ຕົວຢ່າງຂອງໃບສັມກາງແບບໃດກໍໄດ້. ຢາຍເຈັ້ງນັ້ນໃຫ້ທຸກຄົນ ແລ້ວໃກ້ກັບກຽນເພີ່ມເຕີມບ່ອນຍະຫວ່າງນັ້ນ. ຄູເອງກໍຈະມີໃບນຶ່ງ ແລ້ວກໍຖາມ ນັກຮຽນວ່າ ເຈັ້ງໃບນີ້ໄດ້ບົ່ງບອກເຖິງຕົວເອງແລະຄຸນລັກສະນະຂອງຕົນເອງບໍ່? ບອກເຖິງຄຸນຄ່າບໍ່. ບົດຮຽນໃນວັນນີ້ ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບການເປັນຕົວຂອງຕົວເອງ ວ່າພຣະເຈົ້າໃຫ້ພວກເຮົາເປັນຕົວເອງຢ່າງໃດ?

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30)

- (2) ໃຊ້ປັດເບື້ອງຫລັງທີ່ຜ່ານມາ ເຮືອງກະສັດຂອງອິສຣາເອນໃນເຈັ້ງບົດຮຽນ ຊຶ່ງພົບຢູ່ໃນ 1 ຊາມູເອນ 16:1-7 ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າອິສຣາເອນຢາກໄດ້ກະສັດ ຄູຈະອະທິບາຍຈາກຊາອູນ ແລ້ວຕໍ່ມາເປັນຢ່າງໃດ.
- (3) ຄູຈະບອກນັກຮຽນຄົນນຶ່ງອ່ານໃຫ້ດັງໆ ແລ້ວໃຫ້ວາງຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້:
 - ຊາມູເອນມີຄວາມຍ້ານຊາອູນ ບໍ່ຮູ້ວ່າເພິ່ນຈະຄິດຢ່າງໃດ, ມັນອາດຈະເກີດຂຶ້ນໄດ້ໃນທຸກເວລາ ຖ້າຊາມູເອນຫາກໄປເລືອກເອົາກະສັດອົງໃໝ່. ຊາມູເອນປະຕິບັດຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າສັ່ງບໍ່?

- ພວກເຖົ້າແກ່ໃນເມືອງນັ້ນກໍຍ້ານຈົນຕົວສັ່ນ ແລະກໍໄດ້ຖາມຊາມູເອນວ່າ ທ່ານມາດ້ວຍສັນຕິວິທີບໍ່? (ຂໍ້ 4) ອະທິບາຍເພີ່ມເຕີມບາງເທື່ອພວກເຂົາອາດຈະໄດ້ຍິນກິດຕິສັບຂອງຊາມູເອນຜ່ານມາແລ້ວ.

ຄຣູຕ້ອງອ່ານກ່ອນລ່ວງໜ້າ 1 ຊາມູເອນ ບົດທີ 15.

- ເປັນຫຍັງຊາມູເອນ ເມື່ອເຫັນລູກຊາຍກິກ(ເອລີອັບ)ຂອງແຈັສຊີແລ້ວຈຶ່ງຄິດວ່າຄົງຈະແມ່ນຜູ້ນີ້?
- ພຣະເຈົ້າເດ ພຣະອົງຊົງສອນຊາມູເອນວ່າຢ່າງໃດ? ໃຫ້ໂອກາດແກ່ນັກຮຽນຕອບ. (ຂໍ້ 7)

(4) ໃຊ້ບັດເບື້ອງຫຼັງທີ່ຜ່ານມາ ເຮືອງກະສັດຂອງອິສຣາເອນ ອົງໃສ່ເຈັ້ງບົດຮຽນ. ອ່ານພຣະທັມເພງສັຣເສີນ ບົດທີ 139 ເມື່ອອ່ານແລ້ວພວກເຮົາຈະເຫັນໄດ້ວ່າຄວາມສັມພັນຣະຫວ່າງພຣະເຈົ້າແລະຜູ້ຂຽນເພງສັຣເສີນເປັນຢ່າງໃດ?

(5) ຖ້າເປັນໄປໄດ້ຄຣູຈະຂຽນລຳດັບຂອງພຣະຄັມພິບົດນີ້ໄວ້ກ່ອນແລ້ວ ເມື່ອເຖິງເວລາກໍໃຫ້ຄຣູຍົກຂຶ້ນມາໂລດ. ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍໃຫ້ນັກຮຽນອ່ານເປັນຕອນໆໄປ.

- ເພງສັຣເສີນ 139:1-6 ພຣະເຈົ້າຊົງຮູ້ທຸກຢ່າງໃນຕົວຂອງພວກເຮົາ
- ເພງສັຣເສີນ 139:7-12 ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດທີ່ຈະລີ້ຊ່ອນຈາກພຣະອົງໄດ້
- ເພງສັຣເສີນ 139:13-18 ພຣະເຈົ້າຊົງສ້າງພວກເຮົາ
- ເພງສັຣເສີນ 139:19-24 ພວກເຮົາຄວນຈະມີຄວາມສັມພັນອັນຖືກຕ້ອງກັບພຣະອົງ

ນຳບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

- (6) ພວກເຮົາຈະອະທິບາຍເຖິງຄຸນຄ່າຂອງມະນຸດຢ່າງໃດ ຖ້າອົງຕາມບົດຮຽນທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮຽນມາໃນວັນນີ້?
- (7) ຄວາມເປັນເອກລັກບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນຢູ່ຂ້າງນອກ, ບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນຢູ່ກັບການປາກົດການເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ແມ່ນການເບິ່ງເຖິງຂ້າງໃນ, ເຖິງຈິດໃຈຂອງຄົນໆນັ້ນ. ພຣະເຈົ້າສ້າງພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນບໍ່ເໝືອນກັນ ແຕ່ລະຄົນກໍມີເອກລັກຂອງໃຜລາວ. ແຕ່ພຣະເຈົ້າກໍຊົງຮັກແຕ່ລະຄົນເທົ່າກັນ.
- (8) ອ້ອນວອນອະທິຖານກ່ອນທີ່ຈະເຂົ້ານະມັສການພຣະເຈົ້າ ຂໍພຣະເຈົ້ານຳພາທ່ານທຸກຄົນ.

ບ.ພ.

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 3

ເວົ້າເຮືອງຄູ່ຄອງ

ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເອເຟໂຊ 5:21-23

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ: ເອເຟໂຊ 5:1-33

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຄູ່ຄອງຄວນຈະປະຕິບັດຕໍ່ກັນດ້ວຍຄວາມຮັກອັນເຕັມປຸ່ງມ ແລະນັບຖືຄວາມສັມພັນອັນດີຕໍ່ກັນ ເໝືອນພຣະເຢຊູປະຕິບັດຕໍ່ຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະອົງ

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ຄອບຄົວຄວນຈະເປັນຕົວຢ່າງໃດໃນຄວາມສັມພັນກັນ ແລະຄວນຈະເປັນຕົວຢ່າງໃດໃນຄວາມສັມພັນຂອງພຣະອົງແລະຄຣິສຕະຈັກ

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະເລືອກເອົາຄວາມສັມພັນແບບຄອບຄົວ ແລະພຣະເຢຊູແລະຄຣິສຕະຈັກ ເປັນຕົວຢ່າງໃຫ້ເຫັນ.

ແຜນສຳລັບການສົດສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

- (1) ເມື່ອນັກຮຽນເຂົ້າມາໃນຫ້ອງທຸກຄົນແລ້ວ ຄູ່ຈະວາງຄຳຖາມອອກມາວ່າ ມີໃຜທີ່ແຕ່ງງານແລ້ວຍັກມີຂຶ້ນ. ຫລັງຈາກນັ້ນ ຄູ່ຈຶ່ງແບ່ງປັນຊີວິດຄອບຄົວຂອງຄູ່ເອງ ໃຜເປັນຫົວໜ້າຄອບຄົວ? ການຕັດສິນໃຈໃນຄອບຄົວ ແມ່ນຂຶ້ນຢູ່ກັບຜູ້ໃດ? ຫລັງຈາກນັ້ນ ຄູ່ຈະຖາມນັກຮຽນຈັກສອງສາມຄົນ. ການແຕ່ງງານມີການຄາດຫວັງຫຍັງໄວ້ແດ່? ແມ່ນໃຜເປັນຜູ້ສະຖາປະນາການແຕ່ງງານນີ້ຂຶ້ນມາ? ວັນນີ້ພວກເຮົາຈະມາສຶກສາຮ່ວມກັນ ກ່ຽວກັບການແຕ່ງງານ. ຊີວິດຄອບຄົວຄວນຈະເປັນຢ່າງໃດ?

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30)

- (2) ຍົກຂໍ້ພຣະຄຳພິ ທີ່ພວກເຮົາຈະສຶກສານຳກັນມາອ້າງອີງ ກ່ອນອື່ນໝົດ ຈະອ່ານຂໍ້ພຣະຄຳ ເອເຟໂຊ 5:1-20. ຄູ່ຈະເປັນຜູ້ອ່ານ. ຫລັງຈາກນັ້ນ ຈຶ່ງໃຫ້ນັກຮຽນອ່ານ 5:21 ເພື່ອຈະໄດ້ເລີ່ມເຂົ້າບົດຮຽນໃນວັນນີ້. ໂປໂລໄດ້ສອນເຖິງການຍອມຟັງຊຶ່ງກັນແລະກັນ. ໂດຍອີງໃສ່ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຊຶ່ງນຳພາ. ແລະການຍອມຟັງນີ້ ແມ່ນອີງໃສ່ພຣະຄຣິດທີ່ຍອມຟັງພຣະບິດາ.
- (3) ກ່າວອີກວ່າ: ໃນຄຳສອນຂອງໂປໂລ ເພິ່ນໄດ້ສອນສາມີພັດຍາຢ່າງໃດ ຖ້າປຽບທຽບໃສ່ອົງພຣະເຢຊູ ຄຣິດແລະຄຣິສຕະຈັກ.

- ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານພຣະທັມ ເອເຟໂຊ 5:22-24 ໃຫ້ນັກຮຽນອອກຄວາມຄິດເຫັນ ກ່ຽວກັບຄຳວ່າ ພັລຍາຕ້ອງຍອມເຊື່ອຟັງສາມີຂອງຕົນເໝືອນເຊື່ອຟັງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລະການເຊື່ອຟັງນັ້ນຕ້ອງເປັນການເຊື່ອຟັງແບບສັມກໃຈ.
- ໂປໂລກໍາໄດ້ເຕືອນເຖິງຜູ້ເປັນສາມີເຊັ່ນກັນວ່າ ຝ່າຍສາມີກໍຈົ່ງຮັກພັລຍາຂອງຕົນເໝືອນຢ່າງພຣະຄຣິດຮັກຄຣິສຕະຈັກ ນີ້ຍິ່ງເປັນຂໍ້ໜັກໜ່ວງຫລາຍ ຄືເພິ່ນໄດ້ຍົກພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນຕົວຢ່າງ.

(4) ອ່ານເອເຟໂຊ 5:25-27 ຫລັງຈາກທີ່ແຕ່ງງານກັນແລ້ວ ແມ່ນກັບມາດຳເນີນຊີວິດ ຄືສາມີຕ້ອງເປັນຫົວໜ້າຄອບຄົວ ເໝືອນດັ່ງພຣະຄຣິດຊົງເປັນສີສະຂອງຄຣິສຕະຈັກ ແລະໂປໂລອາດຈະໝາຍເຖິງຄວາມສັມພັນທີ່ຢູ່ຮ່ວມກັນດ້ວຍ. ຄຣູຕ້ອງອະທິບາຍໄປເຖິງການເສັງສະລະຂອງພຣະຄຣິດໃຫ້ແກ່ຄຣິສຕະຈັກດ້ວຍ.

(5) ໃຫ້ປຽບທຽບເຖິງການນຳພາຂອງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດແລະຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາດ້ວຍ ອ່ານ ເອເຟໂຊ 5:28-31 ຖ້າເຮົາຮັກຕົວເຮົາເອງເຮົາກໍຕ້ອງຮັກພັລຍາຂອງເຮົາດ້ວຍ. ໃນປະຖົມມະການໂປໂລໄດ້ຍົກພຣະຄັມພິເດີມມາອ້າງອີງ ປະຖົມມະການ 2:24 ເຫດສັນນັ້ນຜູ້ຊາຍຈະຈາກບິດາມານດາຂອງເຂົາ ແລະຈະໄປຜູກພັນຢູ່ກັບພັລຍາ ແລະເຂົາທັງສອງຈະເປັນກາຍອັນດຽວກັນ.

(6) ສລຸບສຳລັບບົດຮຽນໃນວັນນີ້ ດ້ວຍຂໍ້ພຣະຄັມພິ ເອເຟໂຊ 5:32-33 ຄຳສອນຂອງໂປໂລໃນຕອນນີ້ ແມ່ນສອນເຖິງຄວາມສັມພັນລະຫວ່າງສາມີແລະພັລຍາ, ພຣະເຢຊູຄຣິດແລະຄຣິສຕະຈັກ.

ນຳບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

(7) ທາງຄຣິສຕະຈັກຂອງພວກເຮົາໄດ້ຊ່ວຍອະທິບາຍໃຫ້ຄູ່ແຕ່ງງານເຂົ້າໃຈໃນການທີ່ຈະຢູ່ຮ່ວມກັນບໍ່. ທ່ານຢາກໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກເຮັດຢ່າງໃດ ອອກມາຂຽນລົງໃນກະດານ. ສລຸບບົດຮຽນຫຍິ່ງ ໂດຍອ່ານໃນເຈັ່ງບົດຮຽນ

(8) ນຳພານັກຮຽນອ້ອນວອນອະທິຖານ ຂໍການຊົງນຳຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນທຸກແງ່ທຸກມຸມຂອງຊີວິດ. ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ເປີດຕາໃຈ ແລະເຂົ້ານະມັສການພຣະເຈົ້າ.

ບ.ພ.

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 4

ລູກນ້ອຍ

- ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:** ເພງສັດເສີນ 127:3-5; ສຸພາສິດ 22:6; ພຣະບັດຍັດທິສອງ 6:1-9
- ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:** ເພງສັດເສີນ 127:1-5; ສຸພາສິດ 22:6; ພຣະບັດຍັດທິສອງ 6:1-9
- ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:** ລູກນ້ອຍເປັນພຣະພອນມາຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະຜູ້ເປັນພໍ່ແມ່ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບສິດສອນເຖິງຄວາມເຊື່ອດ້ານຈິດວິນຍານ.
- ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:** ແມ່ນຫຍັງເປັນສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈຳເປັນຕ້ອງສິດສອນ?
- ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:** ເພື່ອຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າສຳລັບລູກນ້ອຍ ເພື່ອສຳຣວດເຖິງສິ່ງທີ່ຈະເອົາມາສິດສອນເດັກຂອງຕົນເອງ.
- ເພື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈ:** ເດັກນ້ອຍເປັນພຣະພອນມາຈາກພຣະເຈົ້າ. ຜູ້ເປັນພໍ່ແມ່ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບສິດສອນເຖິງຄວາມເຊື່ອດ້ານຈິດວິນຍານ.

ບົດນຳ

ພຣະຄຳພີຕອນນີ້ໄດ້ກ່າວເຖິງຄວາມສັມພັນລະຫວ່າງພໍ່ແມ່ແລະລູກ ແລະພໍ່ແມ່ຈຳເປັນຕ້ອງຖ່າຍທອດຄວາມເຊື່ອໄປຫາລູກຫລານຜູ້ໃຫຍ່ມາຕາມທິຫລັງ. ແທນທີ່ຈະເວົ້າແຕ່ທາງລົບຂອງເດັກນ້ອຍຈົນພວກເຂົາເມື່ອຍພັງ, ແຕ່ພຣະຄຳພີໄດ້ອະທິບາຍວ່າເດັກນ້ອຍນັ້ນເປັນພຣະພອນມາຈາກພຣະເຈົ້າ (ພສສ 127). ໝາຍຄວາມວ່າໃຫ້ເວົ້າແຕ່ສິ່ງທີ່ຈະໝູນໃຈພວກລູກເຕົ້າ. ເຖິງແມ່ນພໍ່ແມ່ຈະມີຄວາມສັມພັນບໍ່ຄ່ອຍດີ ແຕ່ພໍ່ແມ່ຄວນຮູ້ພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ປະທານລູກເຕົ້າໃຫ້. ພໍ່ແມ່ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບສິດສອນຄວາມເຊື່ອໃຫ້ຜູ້ເປັນລູກເວລາພວກເຂົາໃຫຍ່ຂຶ້ນມາ. ຖ້າສິດສອນສິ່ງດີທີ່ໃຫ້ເດັກນ້ອຍພວກເຂົາອາດຈະບໍ່ເປັນຄົນເຮັດຕາມພໍ່ແມ່ສອນກໍໄດ້ ສິ່ງນີ້ຮັບປະກັນບໍ່ໄດ້ ແຕ່ພໍ່ແມ່ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນການສິດສອນໃຫ້ເດັກຮູ້ຈັກການດຳລົງຊີວິດປະຈຳວັນ (ສພສ 22:6). ຖ້າພວກເຮົາເຮັດຕາມຄຳສອນແລ້ວ ພວກເຮົາອາດຈະມີເປີເຊັນດີທີ່ພວກລູກຈະເອົາຕົວຢ່າງ ແລະຄຳສອນຂອງຜູ້ເປັນພໍ່ແມ່ໃນຊີວິດຂອງພວກເຂົາ.

ພຣະທັມພຣະບັດຍັດທິ ສອງ 6:1-9 ປະກອບດ້ວຍຄຳສອນທີ່ເປັນຫົວໃຈສຳຄັນຕໍ່ຫລັກຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິສຕຽນຄືໃຫ້ຮັກພຣະເຈົ້າສຸດຂີດ (6:9). ແລະພຣະຄຳຕອນນີ້ຍັງສອນຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ຈັກວິທີສອນຫລັກຄວາມເຊື່ອຕໍ່ຄົນລຸ້ນຕໍ່ໄປ. ໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ເນື້ອເຮືອງຂອງບົດຮຽນນີ້ໃຫ້ດີວ່າ ພວກອິສຣາເອນຕຽມຕົວຈະເຂົ້າໄປຍັງດິນແດນແຫ່ງພຣະສັນຍາ. ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າໄປໃນທີ່ນັ້ນແລ້ວ ພວກເຂົາຈະພົບກັບບັນຫານາໆປະການ ໂດຍສະເພາະແລ້ວຄວາມເຊື່ອຖືຂອງຄົນຢູ່ທີ່ນັ້ນຜູ້ບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າອາດຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເຮັດຕາມ. ດັ່ງນັ້ນ, ໂມເຊຈຶ່ງສັ່ງພວກອິສຣາເອນອີກໃຫ້ລະມັດລະວັງ ໃຫ້ພວກເຂົາເອົາໃຈໃສ່ຮັກສາ

ພຣະບັດຍັດຕາມປຶ້ມ ໂທຣາຊິງມີຢູ່ 5 ປຶ້ມທຳອິດໃນພຣະຄັມພິເດີມ.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

1. ກ່າວວ່າ, ຜິດຫລືຖືກ: ການເປັນພໍ່ແມ່ມີຄວາມໝາຍວ່າເປັນວຽກງານອັນນຶ່ງ. ຖາມວ່າ, ທ່ານເຫັນດີຫລືບໍ່ເຫັນດີກັບຄວາມເວົ້າທີ່ກ່າວມານັ້ນ? ໝູນໃຈໃຫ້ມີຄົນອື່ນອອກຄວາມເຫັນ ຫລັງຈາກມີສອງສາມຄົນແບ່ງປັນແລ້ວ. ກ່າວວ່າ, ພວກເຮົາຢາກໃຫ້ຜູ້ເປັນລູກຈະເຮັນໃຫຍ່ຂຶ້ນກາຍເປັນຜູ້ໃຫຍ່ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບແມ່ນບໍ່? ເມື່ອຄວາມສັມພັນຂອງຜູ້ເປັນພໍ່ແມ່ກັບລູກອາດປ່ຽນໄປຕາມວັນເວລາ ແຕ່ເຫັນວ່າການມີຊີ້ເປັນພໍ່ແມ່ນັ້ນຍັງຕິດຕາມໄປຕາມລອດຊີວິດ.
2. ກ່ອນເຂົ້າຫ້ອງຮຽນ ຊຽນໃສ່ກະດານຫລືເຈ້ງຕາມ ໂຄງຮ່າງຕໍ່ໄປນີ້:
 1. ຂອບພຣະຄຸນສຳລັບລູກຂອງພວກເຮົາ
 2. ຮັບຜິດຊອບສິ່ງສອນລູກ
 3. ເປັນຕົວຢ່າງອັນດີເພື່ອໃຫ້ລູກຢາກເຮັດຕາມ
3. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານເພງສັດສິນ 127: 3-5. ຖາມວ່າຂໍ້ນີ້ເວົ້າເຖິງຜູ້ເປັນພໍ່ແມ່ໃນທຸກວັນນີ້ຢ່າງໃດ? ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ເຊື່ອວ່າເດັກນ້ອຍເປັນພຣະພອນຈາກພຣະເຈົ້າ?
4. ໃຫ້ຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງອ່ານເພງສັດສິນ 22:6 ຖາມວ່າຂໍ້ນີ້ໄດ້ເປັນຄຳສັນຍາຫລືເປັນຫລັກການສອນເດັກ? ຂໍໃຫ້ມີສອງສາມຄົນອອກຄວາມເຫັນ. ໃຫ້ບອກວ່າພຣະຄຳຕອນນີ້ບໍ່ໄດ້ຄ້າປະກັນ ແຕ່ເປັນຜົນທີ່ຈະໄດ້ຮັບ.
5. ໃຫ້ຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ພຣະບັດຍັດທິສອງ 6:1-9 ໃຫ້ເອົາຄຳວ່າ: ແມ່ນໃຜ? ແມ່ນຫຍັງ? ເວລາໃດ? ວິທີໃດ? ມາໃຊ້ເປັນຄຳຖາມ ແລະ ແບ່ງຫ້ອງອອກເປັນກຸ່ມຕາມຈຳນວນທີ່ມີຄົນມາ ແລະແລ້ວໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມເລືອກເອົາຜູ້ນຳເພື່ອລາຍງານຕາມຫລັງເພື່ອຕອບຄຳຖາມ.
6. ອ່ານພຣະບັດຍັດທິສອງ 6:7 ຂໍ້ນີ້ບອກພວກເຮົາຜູ້ເປັນພໍ່ແມ່ຄວນສິ່ງສອນລູກແນວໃດ? ກ່າວວ່າຈະເຮັດໃຫ້ລູກຢາກເຮັດຕາມຕ້ອງໃຊ້ເວລາບໍ່ແມ່ນບັງຄັບ.
7. ພໍ່ແມ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໂດຍການເປັນຕົວຢ່າງອັນດີ ຄຳຖາມວ່າພໍ່ແມ່ຄວນເຮັດແນວໃດເພື່ອເປັນຕົວຢ່າງທີ່ດີ? ກ່າວວ່າການທີ່ພໍ່ແມ່ຢ່າງໄປກັບພຣະເຈົ້າແຕ່ລະວັນນັ້ນສຳຄັນ ເພາະລູກຂອງພວກເຮົາໄດ້ເອົາເຮົາເປັນແບບຢ່າງໃນການດຳເນີນຊີວິດ

ສບ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 5

ບົດາມານດາ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:

ອົບພະຍົບ 20:12; ລູກາ 2:45-52; ໂຢຮັນ 19:25-27

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:

ອົບພະຍົບ 20:12; ລູກາ 2:45-52; ໂຢຮັນ 19:25-27

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:

ລູກເຕົ້າຄວນຮັກແລະນັບຖືບົດາມານດາຂອງຕົນ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:

ເຮັດແນວໃດຂ້າພະເຈົ້າຈະຮັກແລະນັບຖືບົດາມານດາໄດ້?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:

ເພື່ອຈະພິຣະນາຊອກທາງສະແດງຄວາມຮັກແລະນັບຖືບົດາມານດາ.

ເພື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈ:

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໃຫ້ພວກເຮົາຮັກແລະນັບຖືບົດາມານດາ. ຕົວຢ່າງຂອງອົງພຣະເຢຊູເວລາພຣະອົງເປັນເດັກແລະເວລາພຣະອົງເປັນຜູ້ອາວຸໂສພຣະອົງໄດ້ຮັກແລະນັບຖືບົດາມານດາ.

ບົດນຳ

ພວກເຮົາເລືອກທີ່ຈະສ້າງຄວາມສັມພັນກັບຄົນອື່ນເຊັ່ນ: ເລືອກແຕ່ງງານກັບຄົນນັ້ນຄົນນີ້ ຫລືຢູ່ເປັນໂສດ. ພວກເຮົາຢາກມີລູກ ຫລືຄອບຄົວປະກອບດ້ວຍແຕ່ສາມີພັລຍາເທົ່ານັ້ນ. ຫລາຍໆເທື່ອພວກເຮົາຕັດສິນໃຈເອງວ່າຈະເລີ່ມຄວາມສັມພັນ ຫລືຢຸດລົງ. ການສຶກສາວັນນີ້ພວກເຮົາຈະເວົ້າເຖິງຄວາມສັມພັນລະຫວ່າງລູກກັບພໍ່ແມ່. ພວກເຮົາມີພໍ່ແມ່ກັນທັງນັ້ນ ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເລືອກເອົາພໍ່ແມ່ ຫລືພໍ່ແມ່ບໍ່ສາມາດເລືອກເອົາລູກ. ໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າຄວາມສັມພັນລະຫວ່າງລູກກັບພໍ່ແມ່ນີ້ພິເສດຫລາຍ.

ພວກເຮົາໄດ້ສຶກສາຈາກພຣະຄຳພີສາມຕອນ ແລະເຫັນວ່າຄຳສອນໃນບົດນີ້ໄດ້ທຳທາຍເຖິງຄວາມສັມພັນຂອງພວກເຮົາກັບພໍ່ແມ່. ຢ່າພາຍາຍາມສົນທະນາກັນເຖິງເຮືອງພໍ່ແມ່ດີຫລືບໍ່ດີ ພໍ່ແມ່ຊົງຮັກຫລືບໍ່ຮັກ, ແຕ່ໃຫ້ເວົ້າເຖິງຄວາມສັມພັນທີ່ເປັນປໂຍດ. ບົດຮຽນທີ 7 ແລະບົດ 13 ຈະກ່າວເຖິງຄວາມສັບຊ້ອນຂອງຄວາມສັມພັນລະຫວ່າງພໍ່ແມ່ແລະລູກ.

ບົດຮຽນນີ້ໄດ້ບອກໃຫ້ຜູ້ເປັນລູກຈົ່ງຮັກແລະໃຫ້ກຽດຜູ້ເປັນພໍ່ແມ່. ເຖິງແມ່ນພໍ່ແມ່ຈະມີຄວາມຜິດພາດປະການໃດກໍຕາມ ບອກໃຫ້ທ້ອງຮຽນຄຳນຶງເຖິງແນວທາງທີ່ລູກຈະໄດ້ສະແດງເຖິງຄວາມຮັກແລະໃຫ້ກຽດຕໍ່ພໍ່ແມ່ຂອງຕົນ.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

8. ກ່ອນສອນ ໃຫ້ຄູໃຊ້ຄອມປິວເຕີເພື່ອຊອກເອົາຮູບທີ່ມີຄວາມໝາຍເຖິງການໃຫ້ກຽດຕໍ່ພໍ່ແມ່ ພົມອອກມາຫລາຍໃບເພື່ອແຈກຢາຍໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງ ແລ້ວໃຫ້ພວກເຂົາສິນທະນາກັນວິທີລູກຄວນຈະປະຕິບັດຕໍ່ພໍ່ແມ່.
9. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຜູ້ທີ່ມັກຮຽນແລະຄົ້ນຄວ້າແລະເອົາມາກ່າວໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງໄດ້ຍິນນຳຈັກ 2-3 ນາທີ ເຖິງກົດບັດຍັດພວກຍົວຕໍ່ພຣະບັດຍັດຂໍ້ທີ 5 ໃນພຣະບັດຍັດ 10 ປະການໃນປຶ້ມອົບພະຍົບ 20:12.
10. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ລູກ 2:45-52. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງອະທິບາຍເຖິງຊີວິດຂອງອົງພຣະເຢຊູວ່າເພິ່ນໄດ້ເຮັດແນວໃດກັບພໍ່ແມ່ຂອງເພິ່ນ? ເວລາພໍ່ແມ່ພົບອົງພຣະເຢຊູຢູ່ພຣະວິຫານຫລັງຈາກພວກເຂົາກັບມາຊອກຫາພຣະອົງທັງຮ້ອນທັງເມື່ອຍ ອົງພຣະເຢຊູຕອບເຂົາວ່າແນວໃດ? ເປັນຫຍັງພຣະເຢຊູຈຶ່ງເວົ້າຢ່າງນັ້ນກັບພໍ່ແມ່?
11. ຂໍຮ້ອງໃຫ້ອີກຄົນນຶ່ງອ່ານ ໂຍຮັນ 19:16-27. ໃຫ້ບອກເຖິງເຫດການໃນຊີວິດຂອງອົງພຣະເຢຊູກັບແມ່. ຖາມວ່າ: ພຣະຄັມພິຕອນນີ້ສອນຫຍັງເຖິງເຮືອງວິທີໃຫ້ກຽດແລະນັບຖືພໍ່ແມ່? ເປັນຫຍັງອົງພຣະເຢຊູຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ໂຍຮັນເບິ່ງແຍງນາງມາຣີອາຜູ້ເປັນແມ່ຂອງພຣະອົງ ເພາະພຣະເຢຊູຍັງມີອ້າຍນ້ອງຮ່ວມກັນອີກ?
12. ນຳພາຫ້ອງຮຽນສຶກສາເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນປະເທດຝຣັ່ງເສດໃນປີ 2013 ອາກາດຮ້ອນໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ເຖົ້າປະມານ 10 ພັນຄົນຕາຍ ເພາະຄອບຄົວ, ຮັຖບານ, ແລະເຈົ້າໜ້າທີ່ສົງເຄາະໄດ້ໄປພັກຍາມຮ້ອນເປັນເວລານານ. ພວກເຂົາໄດ້ປະພວກຜູ້ເຖົ້າຢູ່ບ້ານໂດຍບໍ່ມີແອເຢັນ. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກສິນທະນາກັນເຖິງຄຳຖາມຂ້າງລຸ່ມນີ້:
 - ແມ່ນຫຍັງເຮັດໃຫ້ຜູ້ເປັນລູກປະຖິ້ມພໍ່ແມ່?
 - ປະເພນີຂອງພວກເຮົາມີພາກສ່ວນເຮັດໃຫ້ບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ຜູ້ເຖົ້າຢ່າງໃດ?
 - ວິທີໃດລູກຄວນຮັກສາເບິ່ງແຍງພໍ່ແມ່?
 - ທ່ານມີບັນຫາອັນໃດທີ່ຈະເບິ່ງແຍງຮັກສາພໍ່ແມ່ຂອງທ່ານ?
 - ທ່ານຄິດວ່າຜູ້ເປັນພໍ່ແມ່ມີຄວາມຮູ້ສຶກແນວໃດເຖິງການເບິ່ງແຍງຈາກລູກເຖົ້າ?
 - ທ່ານຄິດວ່າລູກຂອງທ່ານຈະເບິ່ງແຍງທ່ານບໍ່ໃນອະນາຄົດ?

ສປ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 6

ເພື່ອນມິດສະຫາຍ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:

ປັນຍາຈານ 4:9-12; 1 ຊາມູເອນ 20:1-17, 27-42

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:

ປັນຍາຈານ 4:9-12; 1 ຊາມູເອນທີ 20:1-17, 27-42

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:

ເພື່ອນທີ່ຈົງຮັກພັກດີເປັນພຣະພອນມາຈາກພຣະເຈົ້າ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:

ຂ້າພະເຈົ້າເປັນເພື່ອນທີ່ຈົງຮັກພັກດີຫລືບໍ່?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:

ເພື່ອອະທິບາຍຄວາມໝາຍຂອງຄຳວ່າຈົງຮັກພັກດີແລະສະແດງຕໍ່ເພື່ອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

ເພື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈ:

ເພື່ອນທີ່ມີຄວາມຈົງຮັກພັກດີມີຜົນດີ. ໂຢນາທານແລະກະສັດດາວິດໄດ້ສະແດງຄວາມຈົງຮັກພັກດີຕໍ່ກັນແລະກັນໂດຍຊ່ວຍເຫລືອແລະຮັກສາຄຳສັນຍາເອົາໄວ້.

ບົດນຳ

ພຣະເຈົ້າສ້າງພວກເຮົາມາເພື່ອພວກເຮົາຈະຊອກຫາເພື່ອນ, ການມີເພື່ອນເປັນພຣະພອນດີທີ່ສຸດຈາກພຣະເຈົ້າ. ຖ້າຄົນໃດມີເພື່ອນຜູ້ຈົງຮັກພັກດີເປັນຂອງພຣະຣາຊທານມາຈາກພຣະເຈົ້າ. ການມີເພື່ອນຜູ້ມີຄວາມຮັກ ຮັກສາຄວາມລັບ ແລະມັກຕິດຕໍ່ມາເປັນປະຈຳນັ້ນຫາໄດ້ຍາກ. ໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າການມີເພື່ອນດີນັ້ນມີຄ່າສູງຫາປຽບໄດ້ຍາກ. ໃນທຳນອງດຽວກັນຖ້າໄດ້ເພື່ອນຜູ້ຫັກຫລັງກໍສ້າງໃຫ້ມີຄວາມເປັນທຸກຢ່າງໜັກໜືອນກັນ. ການສ້າງຄວາມສັມພັນເປັນເພື່ອນທີ່ດີນີ້ຈະໄດ້ຍົກເອົາມາສຶກສາໃນບົດຮຽນນີ້.

ເຮືອງການສ້າງມິດສັມພັນໄດ້ມີຢູ່ຫລາຍບ່ອນໃນພຣະຄຳພີ ແຕ່ໃນບົດຮຽນນີ້ພວກເຮົາຈະໄດ້ເບິ່ງພຣະຄຳພີຈາກສອງບ່ອນທີ່ມີການຂຽນຕ່າງກັນ. ປຶ້ມປັນຍາຈານໄດ້ຢູ່ໃນໝວດກາບກອນແລະມີຄຳສອນໃຫ້ຮູ້ຫລັກການດຳລົງຊີວິດປະຈຳວັນ. ບ່ອນທີ່ສອງໄດ້ຢູ່ໃນໝວດປະວັດສາດ ເຮືອງນີ້ໄດ້ກ່າວເຖິງໂຢນາທານແລະດາວິດ ເພາະພວກເຂົາເປັນເພື່ອນຕົວຢ່າງທີ່ດີເພື່ອໃຫ້ຄົນຍິວຮູ້, ໜ້າທີ່ຂອງກະສັດຊາອູນ, ການຕໍ່ສູ້ລະຫວ່າງພວກອິສຣາເອນແລະ ຟິລິສຕິນ.

ເພື່ອນຜູ້ຈົງຮັກພັກດີຮັກສາຄວາມລັບ ບໍ່ເອົາຕົວລອດເປັນຍອດດີ. ອົງພຣະເຢຊູກໍໄດ້ສອນກ່ຽວກັບຄວາມຮັກແທ້ໃນການເປັນມິດ. (ໂຢຮັນ 15:13).

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

13. ໃຫ້ຂຽນໃສ່ກະດານ “ ຈົງຮັກພັກດີໝາຍຄວາມວ່າ ມອບໃຫ້ ຫລືມັກອູ້ມຊູ.”
14. ກ່ອນສະມາຊິກເຂົ້າມາໃນຫ້ອງຮຽນຂຽນຄຳວ່າ, “ເພື່ອນຈົງຮັກພັກດີ” ບອກໃຫ້ສະມາຊິກຊອກເອົາຕົວຢ່າງເພື່ອນຜູ້ມີຄວາມຈົງຮັກພັກດີມາເລົ່າໃຫ້ຄົນອື່ນຟັງ.
15. ອະທິບາຍປະວັດເບື້ອງຫລັງຂອງປຶ້ມປັນຍາຈານໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງໄດ້ຍິນ ບອກວ່າປຶ້ມນີ້ຢູ່ໃນໝວດກາບກອນ-ການຂຽນຢ່າງນີ້ໄດ້ຊ່ອຍໃຫ້ຄົນເຂົ້າໃຈເຖິງການດຳລົງຊີວິດປະຈຳວັນໄດ້ດີ. ຜູ້ຂຽນແມ່ນກະສັດໂຊໂລໂມນ ເພາະເພິ່ນຍາກໃຫ້ຄົນທັງຫລາຍເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມຈິງໃນຊີວິດ: ຄືໃຫ້ສແວງຫາພຣະເຈົ້າ ເພາະຈະໄດ້ພົບຄວາມສຸກອັນແທ້ຈິງ.
16. ແບ່ງຫ້ອງຮຽນອອກເປັນສອງກຸ່ມແລະບອກໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມ: ກຸ່ມທີ 1 ອ່ານພຣະທັມປັນຍາຈານ 4:9-10. ໃຫ້ບອກເຖິງຜົນປະໂຫຍດສອງຢ່າງທີ່ມີເພື່ອນແລະໃຫ້ສິນທະນາກັນເຖິງຄວາມໝາຍຂອງເພື່ອນ. ໃຫ້ຍົກເອົາຕົວຢ່າງໃນສັມຍປັດຈຸບັນເຖິງຜົນປະໂຫຍດຂອງການມີເພື່ອນ. ກຸ່ມທີ 2 ອ່ານປຶ້ມປັນຍາຈານ 4:11-12. ໃຫ້ບອກເຖິງຜົນປະໂຫຍດສອງຢ່າງທີ່ມີເພື່ອນແລະສິນທະນາກັນເຖິງຄວາມໝາຍຄຳວ່າເພື່ອນ. ໃຫ້ຊອກເອົາຕົວຢ່າງໃນສັມຍທຸກວັນນີ້ເຖິງຜົນປະໂຫຍດຂອງການມີເພື່ອນ.
17. ບອກໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມລາຍງານສິ່ງທີ່ກຸ່ມຂອງຕົນເອງຊອກພົບ. ບອກວ່າບົດຮຽນກ່າວເຖິງສອງຄົນດີກວ່າຢູ່ຄົນດຽວ.
18. ບອກໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ 1 ຊາມູເອນ 20:1-17 ແລະ ອີກຄົນນຶ່ງອ່ານ 20:27-42. ແລະຂໍໃຫ້ມີຜູ້ສັກເລົ່າປະວັດເຮືອງ ໂຢນາທານແລະດາວິດຕາມຄວາມຊົງຈຳຂອງຕົນເອງໃຫ້ຄົນອື່ນຟັງ.
19. ບອກໃຫ້ແຕ່ລະຄົນບອກເຖິງຕົນເອງວ່າເປັນເພື່ອນຊະນິດໃດ?
20. ບອກໃຫ້ແຕ່ລະຄົນໃຊ້ເວລາອະທິບາຍໃນໃຈເຖິງຄຳເວົ້ານີ້: “ທ່ານເປັນເພື່ອນຊະນິດໃດ?” ທ່ານຍອມທີ່ຈະເສັງສະລະຕົວເອງເພື່ອເພື່ອນຜູ້ມີຄວາມຈົງຮັກພັກດີບໍ່?

ສບ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 7

ສັດຕູ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ລູກາ 6: 27-36; ໂຣມ 12: 17-21

ພູມຫຼັງຂອງພຣະຄຳພີ: ລູກາ 6: 27-36; ໂຣມ 12: 9-21

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຜູ້ຕິດຕາມພຣະຄຳສັດຕູຮັກສັດຕູ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ພວກເຮົາຈະເຮັດຕາມຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຢຊູເຮືອງຮັກສັດຕູວິທີໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ເພື່ອເລືອກທີ່ຈະເຮັດຕາມຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຢຊູເຮືອງຮັກສັດຕູ.

ອ່ານລວບ: ພຣະເຢຊູຊົງຕ້ອງການໃຫ້ຜູ້ຕິດຕາມພຣະອົງຮັກສັດຕູ ເຮັດຕາມແບບຢ່າງຂອງພຣະເຈົ້າເຮືອງຄວາມຮັກແລະເມດຕາ ແລະການເອົາຊະນະຄວາມຊົ່ວດ້ວຍຄວາມດີ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ຖາມ: ເວລາເວົ້າເຮືອງສັດຕູໃນຊີວິດ ທ່ານຄິດເຖິງຜູ້ໃດ ຫລືຄົນກຸ່ມໃດ? ຂຽນຄຳຕອບໃສ່ກະດານຫລື ໂປສເຕີ້ (ອາລໄຄດາ (Al Qaida), ໄອຊິສ (ISIS), ແລະຕ່າງໄປ). ຖາມ: ຄວາມຮູ້ສຶກ ຫລືການຕອບຮັບຂອງມະນຸດມີຢ່າງໃດແດ່ ເວລາໄດ້ຍິນຄຳວ່າ "ສັດຕູ."
2. ເວົ້າວ່າ: ມື້ນີ້ ພວກເຮົາຈະໄດ້ພົບວ່າພຣະເຢຊູຊົງສັ່ງໃຫ້ເຮັດຕາມແບບຢ່າງຂອງພຣະອົງຕໍ່ສັດຕູທີ່ໄດ້ເວົ້າຜ່ານມານັ້ນ. ພວກເຮົາຈະຕ້ອງຮັກສັດຕູໂດຍການເຮັດຕາມພຣະອົງເຮືອງຄວາມເມດຕາ ກະຣຸນາ ແລະເອົາຊະນະຄວາມຊົ່ວດ້ວຍຄວາມດີ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

3. ເວົ້າວ່າ: ຫລາຍຄົນເອີ້ນ ລູກາ 6: 20-49 ວ່າ 'ບົດເທດທີ່ທົ່ງພຽງ' ຊຶ່ງສັນກວ່າບົດເທດທີ່ຈ້າຍພູ. ພຣະທັມຕອນນີ້ສອນພວກລູກສິດເຮືອງການດຳເນີນຊີວິດໃນຄວາມສັມພັນກັບຄົນອື່ນໆ. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ລູກາ 6: 27-31 ແລ້ວສົນທະນາວ່າພຣະຄຳແຕ່ລະຂໍ້ເວົ້າຫຍັງແດ່ກ່ຽວກັບການຮັກສັດຕູ ແລະຜົນປະໂຫຍດສຳລັບການປະພຶດນັ້ນໆ. ຂຽນສິ່ງທີ່ໄດ້ພົບໃສ່ກະດານ ຫລືໂປສເຕີ້ໄວ້. ເບິ່ງໃນຫົວຂໍ້ໃຫຍ່ "ເລືອກເຮັດດ້ວຍຄວາມຮັກ" ໃນບົດຮຽນ.
4. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ລູກາ 6: 32-36. ອີກເທື່ອນຶ່ງໃຫ້ສົນທະນາກັບບັນກຽນຂໍ້ມູນເຮືອງການເຮັດກັບສັດຕູ. ໃຊ້ບົດຮຽນໃນຫົວຂໍ້ "ເຮັດຕາມແບບຢ່າງຂອງພຣະເຢຊູ" ເພື່ອຊ່ວຍ.

5. ອະທິບາຍບົດຮຽນ ໂດຍເນັ້ນວ່າ ສໍາລັບຄຣິສຕຽນ ນອກຈາກຈະບໍ່ແກ້ແຄ້ນແລ້ວ ພວກເຮົາຈະຕ້ອງ ພຍາຍາມເຮັດດີຕໍ່ສັດຕູຜູ້ເຮັດບໍ່ດີຕໍ່ພວກເຮົາ.
6. ເວົ້າວ່າ: ໃນ ໂຣມ 12, ໂປໂລ ໄດ້ເຄື່ອນຈາກຫລັກການໄປສູ່ການປະຕິບັດ. ທ່ານໄດ້ໃຫ້ຄໍາແນະນໍາ ເລື່ອງການດໍາເນີນຊີວິດຂອງຜູ້ເຊື່ອໃນໂລກທີ່ເຕັມດ້ວຍຄວາມຜິດບາບ. ຄໍາສອນຕອນນີ້ອອກມາ ຈາກບົດເທດຂອງພຣະເຢຊູທີ່ທົ່ງພຽງ ໂປໂລເວົ້າເລື່ອງຄວາມສັມພັນກັບຄົນອື່ນໆ; ທ່ານໄດ້ເນັ້ນວິທີ ສໍາລັບຄຣິສຕຽນເລື່ອງການປະພຶດກັບຜູ້ທີ່ບໍ່ເປັນຄຣິສຕຽນ. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ໂຣມ 12: 17-21. ຊື້ໃຫ້ ທຸກຄົນເຫັນຄວາມຈິງໃນພຣະຄໍານີ້. ໝູນໃຈທຸກຄົນໃຫ້ເບິ່ງບົດຮຽນໃນຫົວຂໍ້ "ຊະນະຄວາມຊົ່ວດ້ວຍ ຄວາມດີ" ເພື່ອຊ່ວຍການສົນທະນາ.
 - 1) ຝຶກບໍ່ເຮັດຊົ່ວແທນການເຮັດຊົ່ວແກ່ຄົນອື່ນ (ໂຣມ 12: 17)
 - 2) ດໍາເນີນຊີວິດຢູ່ຢ່າງສົງຄາມກັບຄົນທັງປວງ (ໂຣມ 12: 18)
 - 3) ຈົ່ງຢ່າແກ້ແຄ້ນຈັກເທື່ອ (ໂຣມ 12: 19)
 - 4) ຈົ່ງລ້ຽງເຂົ້າສັດຕູ (ໂຣມ 12: 20; ສຸພາສິດ 25: 21-22)
 - 5) ຊະນະຄວາມຊົ່ວ ດ້ວຍຄວາມດີ (ໂຣມ 12: 21)

ນໍາພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

7. ພານັກຮຽນເບິ່ງຄໍາຖາມໃນພາກສຸດທ້າຍຂອງບົດຮຽນ; ສົນທະນາແຕ່ລະຂໍ້ໄປ ຕາມເວລາທີ່ມີ.
 - 1) ພວກເຮົາຈະສາມາດ "ປິ່ນແກ້ມອີກເບື້ອງນຶ່ງໃຫ້ເຂົາ" ໄດ້ວິທີໃດ?(ໂດຍບໍ່ໃຫ້ກາຍເປັນສາດ ປູໃຫ້ຄົນຢຽບຢູ່ສເມີ ຫລືພ້ອງສານຖ້າຈໍາເປັນ)
 - 2) ການຮັກສັດຕູຈະຕ້ອງນໍາໄປສູ່ການບໍ່ມີກອງທັບຫລືອາວຸດສົງຄາມບໍ່? ອະທິບາຍຄໍາຕອບ ຂອງທ່ານ.
 - 3) ມີຫຍັງແດ່ທີ່ສາມາດເຮັດໄດ້ເພື່ອສະແດງຄວາມຮັກຕໍ່ຄົນທີ່ທ່ານເຫັນວ່າຍາກຫລາຍ?
 - 4) ການຮັກສັດຕູຈະເປີດໂອກາດເພື່ອການປະກາດຂ່າວປະເສີດໄດ້ວິທີໃດ?
 - 5) ສັງຄົມພວກເຮົາຈະເປັນໃນຮູບໃດ ຖ້າບໍ່ມີການແກ້ແຄ້ນກັນແລະກັນ?
8. ອ້ອນວອນບົດການສຶກສາພຣະຄໍາ ໂດຍໃຫ້ນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນອ້ອນວອນແບບງຽບໆສໍາລັບສັດຕູ ຂອງພວກເຂົາ; ຫລັງຈາກນັ້ນຂໍໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ້ອນວອນບົດ.

ສ.ຄ.

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 8

ເພື່ອນບ້ານ / ຄຸ້ມບ້ານ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ອົບພະຍົບ 20: 13-17; ລະບຽບພວກເລວີ 19: 16-18; ເຊຊາຣີຢາ 7: 8-10; ມັດທາຍ 5: 13-16

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ອົບພະຍົບ 20: 13-17; ລະບຽບພວກເລວີ 19: 16-18; ເຊຊາຣີຢາ 7: 8-10; ມັດທາຍ 5: 13-16

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໃຫ້ພວກເຮົານັບຖື, ຮັກ, ແລະຮັບໃຊ້ເພື່ອນບ້ານເພື່ອເປັນພຍານເຖິງຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ຂ້ອຍໄດ້ນັບຖື, ຮັກ, ແລະຮັບໃຊ້ເພື່ອນບ້ານເພື່ອເປັນພຍານເຖິງຄວາມເຊື່ອຂອງຂ້ອຍບໍ່?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ເພື່ອຫາວິທີທີ່ຈະນັບຖື, ຮັກ, ແລະຮັບໃຊ້ເພື່ອນບ້ານເພື່ອເປັນພຍານເຖິງຄວາມເຊື່ອຂອງຂ້ອຍ.

ອ່ານລວບ: ພຣະຄຳພີສັ່ງໃຫ້ນຳຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຢຊູອອກໄປຈົນເຖິງທີ່ສຸດປາຍຂອງໂລກ ແລະ ເລີ່ມຈາກຂັ້ນໄດ້ບ້ານຂອງພວກເຮົາ. ທົ່ງນາທຳອິດແມ່ນເພື່ອນບ້ານຜູ້ຕ້ອງການພົບຄວາມເຊື່ອທີ່ແນ່ນອນຂອງພວກເຮົາ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ຫລັງຈາກນັກຮຽນມາເຖິງ ໃຫ້ເລີ່ມດ້ວຍການໃຫ້ນັກຮຽນເວົ້າເຖິງຄວາມສັມພັນຂອງເຂົາເຈົ້າກັບເພື່ອນບ້ານ; ໃຫ້ແຕ່ລະຄົນໃຫ້ຄະແນນຕົວເອງເຮືອງນີ້ ແຕ່ 1 ເຖິງ 10 (10 ຖືວ່າດີສຸດ). ໃຫ້ໂອກາດບາງຄົນໃຫ້ອະທິບາຍຄະແນນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຖາມ: ເປັນຫຍັງການສະແດງຄວາມຮັກກັບເພື່ອນບ້ານຈຶ່ງເປັນເຮືອງຍາກ? ຫລັງຈາກນັ້ນໃຫ້ແນະນຳບົດຮຽນ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

2. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ອົບພະຍົບ 20: 13-17. ໃຊ້ບົດຮຽນຊ່ວຍສລຸບກົດບັນຍັດສິບປະການ ໂດຍຫຍໍ້; ບອກວ່າ: ກົດບັນຍັດບໍ່ພຽງແຕ່ໃຫ້ຂອບເຂດເຮືອງການປະພຶດ ແລະຍັງໃຫ້ວິທີທີ່ຈະຮັກສາຄວາມສັມພັນກັບເພື່ອນບ້ານ. ຖາມ: ບັນຍັດຂໍ້ໃດທີ່ຍາກທີ່ສຸດ ທີ່ຈະນຳໄປປະຕິບັດໃນສັມຍນີ້? ໃຫ້ເວລາອອກຄວາມເຫັນແລະສົນທະນາ.

3. ຖາມ: ມີໃຜແດ່ໄດ້ອ່ານປຶ້ມລະບຽບພວກເລວີ ໂດຍລະອຽດ? ເປັນຫຍັງທ່ານຄິດວ່າປຶ້ມນີ້ຍາກໃນການອ່ານແລະການປະຕິບັດຕາມ? ເບິ່ງຫົວຂໍ້ໃຫຍ່ "ເພື່ອນບ້ານທີ່ຮັກເພື່ອນບ້ານ." ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານລະບຽບພວກເລວີ 19: 16-18. ຖາມ: ມີພຣະຄໍາຂໍ້ໃດແດ່ທີ່ກ່າວເຖິງຄວາມບໍ່ຮູ້ສຸດ? ຄວາມບໍ່ຮູ້ສຸດທີ່ເວົ້າໃນຕອນນີ້ໝາຍເຖິງ ຄວາມນັບຖືແລະການດູແລຄົນອື່ນໆ. ຖາມ: ມີພຣະຄໍາຂໍ້ໃດໃນຕອນນີ້ທີ່ຄ້າຍຄືກົດບັນຍັດສືບປະການ? ຖາມ: ມີຫຍັງແດ່ທີ່ພວກເຮົາສາມາດເຮັດໄດ້ເວລາເພື່ອນບ້ານມີປັນຫາ?
4. ຂຽນຂໍ້ຄວາມຕໍ່ໄປນີ້ໃສ່ໂປສເຕີ້ໄວ້ລ່ວງໜ້າ (ປົດໄວ້ບໍ່ໃຫ້ຄົນເຫັນ):
 - ບໍ່ຮູ້ຫານຄວາມຍຸດຕິທັມແທ້
 - ສະແດງຄວາມເມດຕາ
 - ຫລີກເວັ້ນການຂົ່ມເຫງຄົນທີ່ຂັດສົນ (ຍິງໝ້າຍ, ເດັກກຳພ້າ, ຄົນແປກໜ້າ, ຄົນທຸກຍາກ)
 - ຢ່າຄິດໃນທາງບໍ່ດີ ຫລືວາງແຜນຊົ່ວໃສ່ເພື່ອບ້ານ.

ເອົາໂປສເຕີ້ຕິດໃສ່ກະດານ; ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານເຊຂາຣິຢາ 7: 8-10; ໃຊ້ບົດຮຽນຊ່ວຍໃນການອະທິບາຍ ("ເພື່ອນບ້ານທີ່ເຮັດສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ"). ຖາມ: ທ່ານໄດ້ເຫັນກົດສີ່ຢ່າງໃນພຣະຄຳນີ້ບໍ່? ຫລັງຈາກນັກຮຽນຕອບແລ້ວໃຫ້ເປີດໂປສເຕີ້ໃຫ້ທຸກຄົນເບິ່ງ. ສົນທະນາກົດແຕ່ລະຂໍ້ແລະບອກເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງກົດເຫລົ່ານັ້ນໃນຊີວິດປະຈຳວັນ.

5. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານມັດທາຍ 5: 13-16. ຖາມ: ພຣະເຢຊູຊົງປຽບທຽບພວກເຮົາໃສ່ຫຍັງສອງຢ່າງ? ເປັນຫຍັງພຣະອົງໃຊ້ສອງຢ່າງນີ້ ເພື່ອສອນພວກເຮົາເຮືອງຄວາມສັມພັນກັບຄົນທັງຫລາຍ? ເກືອເສັງຄວາມເຄັມໄດ້ຢ່າງໃດ? ປຽບທຽບໃສ່ຊີວິດພວກເຮົາໄດ້ແນວໃດ? ພຣະຄໍາຕອນນີ້ເວົ້າເຖິງແສງສວ່າງໝົດໜ້າທີ່ວິທີໃດ? ປຽບທຽບໃສ່ຊີວິດພວກເຮົາໄດ້ຢ່າງໃດ?

ນໍາພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

6. ຍາຍເຈັ້ງແລະສໍຂຽນໃຫ້ທຸກໆຄົນ. ໃຫ້ແຕ່ລະຄົນແຕ້ມແຜນທີ່ຄຸ້ມບ້ານຂອງໃຜລາວ ແລະໃຫ້ຂຽນຊື່ເຈົ້າຂອງບ້ານແຕ່ລະຫລັງຄາເຮືອນ. ໃຫ້ຂຽນວ່າແຕ່ລະບ້ານມີຄວາມຕ້ອງການຫຍັງແດ່. ຊັກຂວນແຕ່ລະຄົນໃຫ້ທາວິທີເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນ. ໃຫ້ເວລາແຕ່ລະຄົນທໍາງານ; ຫລັງຈາກນັ້ນໃຊ້ເວລາເພື່ອອ້ອນວອນເພື່ອເພື່ອນບ້ານ. ອ້ອນວອນບົດໃນການສຶກສາພຣະຄໍາ.

ສ.ຄ.

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 9

ເຈົ້ານາຍ

ຂໍ້ພຣະຄຳສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເອເຟໂຊ 6: 5-9; ໂກໂລຊາຍ 3: 22-25; 1 ຕີໂມທຽວ 6: 1-2; ຕີໂຕ 2: 9-11

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳສຳລັບ: ເອເຟໂຊ 6:5-9; ໂກໂລຊາຍ 3:22-25; 1 ຕີໂມທຽວ 6: 1-2; ຕີໂຕ 2: 9-11

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຄວາມປະພຶດໃນການງານບອກເຖິງການຖວາຍຕົວຂອງເຮົາໃຫ້ພຣະຄຣິດ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ຄວາມປະພຶດຂອງຂ້ອຍໃນການງານບອກຫຍັງແດ່ເຖິງການຖວາຍຕົວໃຫ້ອົງພຣະຄຣິດ?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ເພື່ອສຳລວດເບິ່ງວ່າຄວາມປະພຶດຂອງຂ້ອຍໃນການງານບອກຫຍັງເຖິງການຖວາຍຕົວຂອງຂ້ອຍໃຫ້ອົງພຣະຄຣິດ.

ອ່ານລວບ: ພວກເຮົາໃຊ້ຊີວິດສ່ວນຫລາຍໃນການງານ. ບໍ່ວ່າພວກເຮົາຈະເປັນລູກນ້ອງ ຫລືເປັນນາຍຈ້າງ, ການປະພຶດຂອງພວກເຮົາໃນການງານຈະບອກເຖິງການຖວາຍຕົວຂອງພວກເຮົາໃຫ້ພຣະຄຣິດ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ເລີ່ມການສຶກສາພຣະຄຳໂດຍໃຫ້ນັກຮຽນຕື່ມຄຳຕອບໃສ່ບ່ອນວ່າງຕໍ່ໄປນີ້: ວຽກງານທີ່ບໍ່ດີທີ່ສຸດແມ່ນ _____ ເພາະວ່າ _____. ໃຫ້ໂອກາດບາງຄົນແບ່ງປັນ; ຫລັງຈາກນັ້ນໃຫ້ຖາມວ່າ: ແມ່ຫຍັງເຮັດໃຫ້ທ່ານອົດຢູ່ໃນວຽກທີ່ກ່າວມາ? ໃຫ້ເວລາເພື່ອສົນທະນາ ແລ້ວແນະນຳບົດຮຽນວ່າ ບົດຮຽນໃນອາທິດນີ້ແມ່ນແນໃສ່ເຮືອງຄວາມສັມພັນໃນການເຮັດວຽກຂອງພວກເຮົາ ແມ່ນຜົນສະທ້ອນມາຈາກການຖວາຍຕົວຂອງເຮົາໃຫ້ພຣະຄຣິດ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

2. ໃຊ້ບົດຮຽນເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ເບື້ອງຫລັງກ່ຽວກັບເຮືອງຂ້ອຍຂ້າໃນສັມພັນພຣະສັນຍາໃໝ່. ພຣະທັມໃນມື້ນີ້ຈະເວົ້າເຖິງເຮືອງຂ້ອຍຂ້າ ແຕ່ຫລັກການຈະຖືກກັບຄວາມສັມພັນລະຫວ່າງລູກຈ້າງແລະເຈົ້ານາຍໃນສັມພັນປັດຈຸບັນ.
3. ຖາມ: ມີເຄັດລັບແນວໃດແດ່ທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ມີຄວາມສຳເຣັດໃນວຽກງານ? ຂຽນຄຳເຫັນນັ້ນໆລົງໃສ່ກະດານໄວ້; ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ເອເຟໂຊ 6: 5-9. ຫລັງຈາກນັ້ນໃຫ້ພານັກຮຽນປຽບທຽບຄຳເຫັນທີ່ຢູ່ໃນ

ກະດານກັບຄຳສອນທີ່ພົບເຫັນໃນພຣະຄຳຕອນນີ້ເຊັ່ນ:

- ເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຖືກຈ້າງໃຫ້ເຮັດ.
- ເຮັດວຽກເໝືອນກັບຈະເຮັດໃຫ້ພໍພຣະທັຍພຣະເຈົ້າ.
- ຮັບໃຊ້ຈົນສຸດໃຈ.
- ພຣະເຈົ້າຈະໃຫ້ບຳເໜັດການດີ.

ສົນທະນາແຕ່ລະຫົວຂໍ້ທີ່ພຣະຄຳໄດ້ສອນ ແລະໃຊ້ບົດຮຽນໃນຫົວຂໍ້ໃຫຍ່ຊ່ວຍ "ຂ້ອຍຂ້າ ແລະເຈົ້ານາຍ, ລູກຈ້າງ ແລະນາຍຈ້າງ."

4. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ໂກໂລຊາຍ 3: 22-25. ຫລັງຈາກນັ້ນ ຖາມ, ພຣະຄຳຂໍ້ນີ້ຄ້າຍກັບຄຳສອນຂອງໂປໂລໃນໂກໂລຊາຍ 6: 5-9 ຢ່າງໃດ? ມີຫລັກການຫຍັງແດ່ສຳລັບທີ່ທຳງານຈາກພຣະຄຳນີ້? ຂຽນຄຳເຫັນໃສ່ກະດານ ຄຽງຂ້າງກັບຫລັກການໃນເອເຟໂຊ 6: 5-9.
5. ອ່ານ 1 ຕີໂມທຽວ 6: 1-2. ຫລັງຈາກນັ້ນ ຖາມ: ໃນຖານະຜູ້ເຊື່ອພວກເຮົາຢູ່ໃຕ້ແອກແຫ່ງການເປັນຂ້ອຍຂ້າຂອງເຈົ້ານາຍຂອງພວກເຮົາ ຫລືຂອງນາຍຈ້າງຂອງພວກເຮົາ? ຜູ້ເຊື່ອໃນສມັຍນີ້ຈະເຮັດຕາມຄຳສັ່ງໃນພຣະຄຳນີ້ໄດ້ຢ່າງໃດ? ພວກເຮົາມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຢ່າງໃດແດ່ກັບນາຍຈ້າງທີ່ເປັນຄຣິສຕຽນ ຫລືເພື່ອນຮ່ວມງານທີ່ເປັນຄຣິສຕຽນ?
6. ອ່ານ ຕີໂຕ 2: 9-1. ແລ້ວຖາມວ່າ: ມີຫລັກການແນວໃດແດ່ສຳລັບບ່ອນທຳງານຈາກພຣະຄຳຕອນນີ້? ຄົນງານຂະໂມຍຈາກນາຍຈ້າງວິທີໃດແດ່ໃນສມັຍນີ້? ຄຣິສຕຽນຈະປະພຶດຕົວຢ່າງໃດກັບນາຍຈ້າງ? ເບິ່ງຄຳອະທິບາຍໃນຫົວຂໍ້ໃຫຍ່ "ເຮັດໃຫ້ຄວາມເຊື່ອໄດ້ໜ້າ."

ນຳພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

7. ເພື່ອບົດການສຶກສາພຣະຄຳ ຊັກຊວກໃຫ້ນັກຮຽນຄິດພິຈາລະນາ ໃນຂະນະທີ່ທ່ານອ່ານຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້ໃຫ້ທຸກຄົນຟັງ:
 - ຂ້ອຍໄດ້ເປັນພະຍານທີ່ດີໃນການປະພຶດ, ອຸປະນິສັຍແລະຄຳເວົ້າກັບນາຍຈ້າງບໍ່? ຖ້າບໍ່, ເປັນຫຍັງ? ມີຫຍັງແດ່ທີ່ຕ້ອງເຮັດໃຫ້ດີຂຶ້ນ?
 - ສຳລັບເພື່ອນຮ່ວມງານທີ່ບໍ່ເປັນຄຣິສຕຽນການປະພຶດຫລືຄຳເວົ້າຂອງຂ້ອຍໄດ້ເປີດທຶນທາງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໄດ້ສແວງຫາພຣະຄຣິດງ່າຍຂຶ້ນບໍ່? ຖ້າບໍ່, ເປັນຫຍັງ? ມີຫຍັງແດ່ທີ່ຕ້ອງເຮັດໃຫ້ດີຂຶ້ນ?
 - ຂ້ອຍເປັນພັນກງານຕົວຢ່າງບໍ່? ຖ້າບໍ່, ເປັນຫຍັງ? ມີຫຍັງແດ່ທີ່ຕ້ອງເຮັດໃຫ້ດີຂຶ້ນ?
 - ຂ້ອຍຈະຊ່ວຍໝູນໃຈເພື່ອນຮ່ວມງານທີ່ເປັນຄຣິສຕຽນວິທີໃດແດ່?

ໝູນໃຈນັກຮຽນທຸກຄົນໃຫ້ເປັນຂ້ອຍຂ້າ(ລູກນ້ອງ)ທີ່ດີ ຫລືນາຍທີ່ດີ. ອ້ອນວອນບົດ.

ສ.ຄ.

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 10

ຍອມຟັງພວກຜູ້ປົກຄອງ

<u>ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:</u>	ໂຣມ 13:1-7; 1 ຕີໂມທຽວ 2:1-4
<u>ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:</u>	ໂຣມ 13:1-7; 1 ຕີໂມທຽວ 2:1-4
<u>ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:</u>	ຂັກຊວນເຮົາຈະອ້ອນວອນເພື່ອພວກຜູ້ປົກຄອງບ້ານເມືອງ.
<u>ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:</u>	ຂ້າພະເຈົ້າຈະອ້ອນວອນແລະຍອມເຊື່ອຟັງໄດ້ແນວໃດ?
<u>ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:</u>	ຄຣິສຕຽນທີ່ດີຕ້ອງຈຳນົນແລະອ້ອນວອນເພື່ອພວກຜູ້ປົກຄອງ.

ບົດນຳ

ໃນສັມພຣະຄຳພີນັ້ນແມ່ນຈັກກະພັດໂຣມັນເປັນຜູ້ຄອງຊາດຍິວ ຈຶ່ງນຳຜົນສະທ້ອນບໍ່ເຊື່ອຟັງ, ບໍ່ຢາກເສັງພາສີເມື່ອມີຊາດອື່ນມາເປັນເຈົ້ານາຍປົກຄອງ. ຊາດຍິວຈຶ່ງຢູ່ດ້ວຍຄວາມຝົນໃຈຈົນເຖິງຂັ້ນບາງຄົນບໍ່ຍອມຮັບແລະບໍ່ຍອມນັບຖືເຈົ້ານາຍປົກຄອງໃນເວລານັ້ນ. ດ້ວຍເຫດນີ້ອັດສາວິກໂປໂລຈຶ່ງຂຽນຈົດໝາຍຕັກເຕືອນແລະສັ່ງສອນພວກເຂົາໃຫ້ເປັນຄົນນອບນ້ອມຖ່ອມຕົວ ເຊື່ອຟັງພວກເຈົ້ານາຍເຫລົ່ານັ້ນ.

ຍອມຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຜູ້ປົກຄອງ (ໂຣມ13:1-5).

- ຄຳສອນຂອງໂປໂລແມ່ນອີງໃສ່ການເປັນພົລເມືອງດີ, ແລະການເປັນຄຣິສຕຽນທີ່ດີນັ້ນເພິ່ນໄດ້ສອນຄຣິສຕຽນທຸກຄົນວ່າ "ທຸກຄົນຈຶ່ງຍອມຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບຜູ້ມີອຳນາດປົກຄອງ ດ້ວຍວ່າບໍ່ມີອຳນາດອັນໃດທີ່ບໍ່ໄດ້ມາຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະຜູ້ທີ່ມີອຳນາດນັ້ນກໍແມ່ນພຣະເຈົ້າຊົງແຕ່ງຕັ້ງຂຶ້ນ" (ຂໍ້ 1). ໃນຕອນນີ້ມີໃຈຄວາມຢູ່ສອງຢ່າງຄື
 - ໃຫ້ທຸກຄົນຍອມຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບຜູ້ມີອຳນາດການປົກຄອງ, ຄຳວ່າຍອມ ແມ່ນຖ່ອມຕົວລົງໂດຍ ຍອມຮັບວ່າເພິ່ນເປັນຜູ້ປົກຄອງທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍອຳນາດ.
 - ຜູ້ທີ່ມີອຳນາດນັ້ນກໍແມ່ນພຣະເຈົ້າຊົງແຕ່ງຕັ້ງຂຶ້ນ, ແປວ່າ ພຣະເຈົ້າຊົງແຕ່ງຕັ້ງຫລືມອບໜ້າທີ່ໃຫ້ເພິ່ນເປັນຜູ້ປົກຄອງ ເພື່ອຄົນທັງຫລາຍຈະບໍ່ໄດ້ເຮັດຕາມໃຈຊອບຂອງເຂົາ.
- "ເຫດສັນນັ້ນຜູ້ທີ່ຂັດຂຶ້ນອຳນາດນັ້ນ ກໍຂັດຂຶ້ນຜູ້ຊົງພຣະເຈົ້າຊົງແຕ່ງຕັ້ງຂຶ້ນ ແລະຜູ້ທີ່ຂັດຂຶ້ນນັ້ນຈະຕ້ອງຖືກພິພາກສາລົງໂທດ" (ຂໍ້ 2). ແປວ່າຜູ້ນັ້ນຈະຖືກພຣະເຈົ້າລົງໂທດ ດ້ວຍວ່າລາວບໍ່ຍອມຟັງຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ກຳອຳນາດ.

ໜ້າທີ່ຂອງພິລເມືອງດີ (ໂຣມ 13:6-7).

1. ນອກຈາກການຍອມຈຳນົນເຊື່ອຟັງຄະນະຮັບຖານຜູ້ປົກຄອງບ້ານເມືອງແລ້ວ ໂປໂລຍັງສອນໄປເຖິງການເປັນພິລເມືອງດີອີກດ້ວຍ, ການນີ້ແມ່ນເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການເສັງພາສີອາກອນ ດ້ວຍວ່າໃນສມັຍໂຣມັນປົກຄອງຍົວນັ້ນແມ່ນຍົວທຸກຄົນບໍ່ພໍໃຈໃນການເສັງພາສີ ໂປໂລສອນວ່າ "ເພາະເຫດຜົນຢ່າງດຽວກັນນັ້ນເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເສັງສ່ວຍສາອາກອນ ດ້ວຍວ່າຜູ້ມີອຳນາດນັ້ນເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າແລະປະຕິບັດໜ້າທີ່ນີ້ຢູ່" (ຂໍ້ 6). ຄຳວ່າເຫດຜົນຢ່າງດຽວກັນແປວ່າ ຜູ້ມີອຳນາດທີ່ກຳລັງປະຕິບັດໜ້າທີ່ຢູ່ນັ້ນແມ່ນພຣະຜູ້ເຈົ້າຊົງແຕ່ງຕັ້ງ ແລະເຂົາກໍເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ.

2. ເຮືອງນີ້ຟາຣີຊາຍໃຊ້ກົນອຸປະຊອມຈັບຄວາມຜິດພຣະເຢຊູໂດຍເອົາເຮືອງເສັງພາສີໃຫ້ກາຍຊາມາຖາມພຣະອົງວ່າສົມຄວນເສັງພາສີໃຫ້ກາຍຊາບໍ່? ຫາກພຣະອົງຕອບເຂົາວ່າບໍ່ໃຫ້ເສັງເຂົາກໍຈະຈັບພຣະອົງ ເມື່ອເປັນເຊັ່ນນັ້ນພຣະອົງຈຶ່ງຕອບເຂົາໄປເປັນປີສນາ ສອງຢ່າງວ່າ; "ສິ່ງທີ່ເປັນຂອງກາຍຊາ ຈົ່ງຄົນຖວາຍແກ່ກາຍຊາ ແລະສິ່ງທີ່ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ ຈົ່ງຄົນຖວາຍແດ່ພຣະເຈົ້າ" (ມາຣະໂກ 12:17). ແປວ່າ:

- ກ. ພາສາສີອາກອນສົມຄວນທີ່ຈະເສັງໃຫ້ກາຍຊາຈຶ່ງເສັງຕາມນັ້ນ.
- ຂ. ການຖວາຍສິບຣິດ (ນຶ່ງສ່ວນສິບ) ຕ້ອງຖວາຍໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າ.

3. ອ້ອນວອນເພື່ອຜູ້ມີອຳນາດ (1 ຕີໂມທຽວ 1-4).

1. ພຣະເຢຊູໄດ້ວາງແບບຢ່າງການອ້ອນວອນເພື່ອຄົນທົ່ວໄປວ່າ "ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ອ້ອນວອນເພື່ອຄົນເຫລົ່ານີ້ພວກດຽວ ແຕ່ເພື່ອຄົນທັງປວງທີ່ວາງໃຈໃນຂ້ານ້ອຍ" (ໂຢຮັນ 17: 20). ແປວ່າພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ອ້ອນວອນເພື່ອແຕ່ຄົນເຫລົ່ານີ້ ແມ່ນຄົນທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າ ແລະຢູ່ກັບພຣະອົງໃນເວລານັ້ນ ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ອ້ອນວອນເພື່ອຄົນທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງຮວມທັງຜູ້ມີອຳນາດປົກຄອງບ້ານເມືອງອີກດ້ວຍ

2. ນອກຈາກການຍອມຈຳນົນເຊື່ອຟັງ ແລະການເຮັດໜ້າທີ່ຂອງພິລເມືອງດີແລ້ວ ອັດສາວິກຕີໂມທຽວຍັງແນະນຳຂໍ້ຮ້ອງໃຫ້ຄຣິສຕຽນໄດ້ອ້ອນວອນອະທິຖານເພື່ອບັນດາພວກກະສັດ, ພວກຜູ້ປົກຄອງທີ່ມີອຳນາດດ້ວຍ. ເຮົາຂໍຮ້ອງເຈົ້າທັງຫລາຍໃຫ້ອ້ອນວອນ ໄຫວ້ວອນ ທູນຂໍ ແລະຂອບພຣະຄຸນເພື່ອຄົນທັງປວງເພື່ອກະສັດທັງຫລາຍ ແລະເພື່ອຄົນທັງປວງທີ່ມີຕຳແໜ່ງສູງ ເພື່ອເຮົາທັງຫລາຍຈະໄດ້ດຳເນີນຊີວິດຢ່າງງຽບແລະສງົບສຸກ ໃນທາງທັມແລະສະງ່າຜ່າເຜີຍທຸກຢ່າງ.

ທ.ວ.

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 11 ຜູ້ນຳຄຣິສຕະຈັກ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ເອເຟໂຊ 11:-16; 1 ເທຊະໂລນິກ 5:12-13; ເຮັບເຮີ 13:13-17
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ເອເຟໂຊ 11:-16; 1 ເທຊະໂລນິກ 5:12-13; ເຮັບເຮີ 13:13-17
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ເຮົາສົມຄວນນັບຖື, ສົ່ງເສີມ ແລະຍອມເຊື່ອຟັງຜູ້ນຳໂບດ.
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ຂ້າພະເຈົ້າຈະນັບຖື, ສົ່ງເສີມ ຜູ້ນຳໂບດແນວໃດແດ່?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:	ເພື່ອກວດເບິ່ງລັກສະນະຂອງເຮົາທີ່ເຮັດກັບຜູ້ນຳໂບດແນວໃດ?

ບົດນຳ

ຄູສອນແມ່ນຜູ້ນຳອີກພະແນກນຶ່ງໃນຄຣິສຕະຈັກ ທ່ານອາດຈະມີບັນຫານັກຮຽນບໍ່ຢາກມາຫ້ອງຮຽນວັນອາທິດ, ລາງຄົນມາຫ້ອງຊ້າ, ລາງຄົນມາແລ້ວກໍບໍ່ຄ່ອຍຟັງ, ລາງຄົນມາແລ້ວເວົ້າແຕ່ເຮືອງອື່ນ, ລາງຄົນກໍເວົ້າຂັດຕໍ່ການສອນ ດ້ວຍເຫດນີ້ທ່ານຈຶ່ງເຂົ້າໃຈຜູ້ນຳ ຫລືອາຈານຂອງທ່ານຫລາຍສົມຄວນ. ວັນນີ້ທ່ານຈະໄດ້ສອນໃຫ້ນັກຮຽນຂອງທ່ານໄດ້ຮຽນຮູ້ແລະປະຕິບັດດັ່ງໃນບົດຮຽນສາມຕອນຕໍ່ໄປນີ້;

ຍອມຮຽນຈາກຜູ້ນຳຂອງທ່ານ (ເອເຟໂຊ 4:11-16)

ພວກເຮົາເຫັນປະຫວັດສາດໃນສັມຍໂມເຊທີ່ນຳຊົນຊາດອິສຣາເອນອອກຈາກດິນແດນເອຢິບ ບ່ອນທີ່ພວກເຂົາເຄີຍເປັນຂ້ອຍຂ້າເພື່ອໄປຍັງແຜ່ນດິນອຸດົມສົມບູນແລະມີອິສຣະພາບ, ຕລອດສີ່ສິບປີຂອງການເດີນທາງນັ້ນພວກເຂົາໄດ້ຈົມວ່າ, ຕໍ່ສູ້ໂມເຊ ຈົນໂມເຊເກືອບອົດກັນໄວ້ບໍ່ໄດ້. ຄຳຖາມທຳອິດຖາມວ່າ ເປັນຫຍັງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງນຳພາເຂົາຍ່າງໃນປ່າທະເລຊາຍ ແລະຖິ້ມກັນດານ? ເຮືອງນີ້ມັນກ່ຽວກັບເຮົາແນວໃດ? ຄຳຖາມທີສອງມີຢູ່ວ່າ ເປັນຫຍັງອິສຣາເອນຈຶ່ງໃຊ້ເວລາຕັ້ງສີ່ສິບປີ ເມື່ອລະຍະທາງພຽງສິບເອັດມື້ກະຮອດແລ້ວ? ຄຳຕອບອາດມີຫລາຍຢ່າງ ແຕ່ຄຳຕອບທີ່ເປັນບົດຮຽນໃຫຍ່ນັ້ນແມ່ນເຂົາບໍ່ຟັງຄວາມຜູ້ນຳ ຈຶ່ງໃຊ້ເວລາເຖິງສີ່ສິບປີ. ດ້ວຍເຫດນີ້ເຮົາຄວນຮຽນຮູ້ຈາກຜູ້ນຳເຮົາສື່ປະການດັ່ງນີ້;

1. ໂປໂລພະຍາຍາມອາທິບາຍໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໃຫ້ທຸກຄົນເປັນອັດສາວິກ"ຂອງພຣະຣາຊທານ ຂອງພຣະອົງກໍຄືໃຫ້ລາງຄົນເປັນອັດສາວິກ ລາງຄົນເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ລາງຄົນເປັນຜູ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດ ລາງຄົນເປັນສິດຍາພິບານແລະອາຈານ" (ຂໍ້ 11). ເມື່ອມີຜູ້ນຳເຮົາຄວນເຊື່ອຟັງຜູ້ນຳ.
2. ໂປໂລອາທິບາຍໜ້າທີ່ອັນສຳຄັນຂອງຜູ້ນຳເຫລົ່ານີ້ແມ່ນ "ເພື່ອຈັດຕຽມໄພ່ພົນທັງຫລາຍຂອງພຣະອົງໃຫ້ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອເສີມສ້າງພຣະກາຍຂອງພຣະຄຣິດໃຫ້ຈະເຣີນຂຶ້ນ" (ຂໍ້ 12)

3. ໂປໂລໄດ້ອະທິບາຍໝາກຜົນຂອງການເຊື່ອຟັງຜູ້ນຳນັ້ນແມ່ນ "ເຮົາທຸກຄົນຈະບັນລຸເຖິງຄວາມເປັນນຳນຶ່ງໃຈດຽວກັນໃນຄວາມເຊື່ອ" (ຂໍ້ 13ກ). ແປວ່າທາກເຮົາເຊື່ອຟັງຜູ້ນຳເຮົາຈະບັນລຸເຖິງຄວາມເປັນນຳນຶ່ງໃຈດຽວກັນ.
4. ໂປໂລໄດ້ອະທິບາຍໝາກຜົນຂອງການເຊື່ອຟັງນັ້ນແມ່ນເຮົາຈະກາຍເປັນຜູ້ໃຫຍ່ເຕັມສ່ວນ ແລະ ບໍ່ເປັນເດັກນ້ອຍອີກຕໍ່ໄປ "ຈົນກວ່າເຮົາຈະເປັນຜູ້ໃຫຍ່ເຕັມສ່ວນ ຄືເຕັມເຖິງຂະໜາດຄວາມສົມບູນຂອງພຣະຄຣິດເພື່ອເຮົາຈະບໍ່ກາຍເປັນເດັກນ້ອຍອີກຕໍ່ໄປ" (ຂໍ້ 13ຂ-14)

ຮັບຮູ້ແລະໃຫ້ກຽດຜູ້ນຳ (1 ເທຊະໂລນິກ 5:12-13)

ພິນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ພວກເຮົາວອນຂໍໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍຮັບຮູ້ຄົນທີ່ເຮັດການຫນັກຫນ່ວງຢູ່ຖ້າມາກາງພວກເຈົ້າ ຄືຜູ້ຄຸ້ມຄອງແລະເຕືອນສະຕິພວກເຈົ້າໃນພຣະນາມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈົນນັບຖືແລະຮັກເຂົາຢ່າງຫລາຍທີ່ສຸດ ເພາະເນື່ອງດ້ວຍການງານຂອງເຂົານັ້ນ ຈຶ່ງຢູ່ຮ່ວມກັນດ້ວຍຄວາມສົງຄາມ" (ຂໍ້ 21-13).

1. ຮັບຮູ້ວ່າຜູ້ນຳເຮັດການງານຢ່າງຫນັກ ເພາະເພິ່ນໄດ້ຊອກຫາຊ່ອງທາງກ່າວເຕືອນພວກເຮົາດ້ວຍພຣະທັມພຣະເຈົ້າ ດ້ວຍເຫດນີ້ເຮົາທັງຫລາຍຄວນຍອມຮັບຄຳຕັກເຕືອນ, ຍອມເຊື່ອຟັງ, ຍອມນັບຖືເພາະເພິ່ນເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ.
2. ໃຫ້ກຽດແມ່ນຍ້ອງຍໍແລະຮູ້ຂອບໃຈດ້ວຍການກະທຳທີ່ເພິ່ນນຳພາແລະສັ່ງສອນພຣະທັມ, ເຮົາຈະບໍ່ເວົ້າລັບຫລັງເພິ່ນ, ຈະບໍ່ເວົ້າສອດຄວາມ ຫລືຕັ້ງໃຈຟັງເພິ່ນໃນຂະນະທີ່ເພິ່ນເວົ້າ, ແລະຈະບໍ່ວິຈານເພິ່ນ. ,
3. ຢູ່ຮ່ວມກັນໃນຄຣິສຕະຈັກດ້ວຍຄວາມສົງຄາມ ແປວ່າສິ່ງໃດບໍ່ດີແມ່ນເຮົາບໍ່ເຮັດ, ເຮົາຈະຄ່ອຍເວົ້າຄ່ອຍຈາກັນ, ເຮົາຈະຕັກເຕືອນກັນດ້ວຍພຣະທັມ ແລະດ້ວຍໃຈອ່ອນສຸພາບຂອງເຮົາ.

ເຊື່ອຟັງແລະອ້ອນວອນເພື່ອຜູ້ນຳ (ເຮັບເຣີ 13:17-18)

ຜູ້ຂຽນພຣະທັມເຮັບເຣີໄດ້ສອນເຮື່ອງການເຊື່ອຟັງແລະອ້ອນວອນເພື່ອພວກຜູ້ນຳ ວ່າ "ທ່ານທັງຫລາຍຈຶ່ງຍອມຟັງ ແລະຍອມ ຢູ່ໃນໂອວາດ ຜູ້ນຳຂອງພວກທ່ານ" ທັງຫລາຍຈຶ່ງ ອ້ອນວອນ ເພື່ອພວກເຮົາມີຄວາມໝາຍດັ່ງນີ້;

1. ໃຫ້ຍອມຟັງ Obey, listen to ຖອມຕົວລົງຍອມຟັງຄຳແນະນຳແລະເຮັດຕາມ.
2. ໃຫ້ຢູ່ໃນໂອວາດ Submit, surrender ບໍ່ເປັນຄົນຖຽງຄວາມ, ບໍ່ເປັນຄົນແຂງຂໍ້ຕໍ່ສູ້.
3. ໃຫ້ອ້ອນວອນເພື່ອຜູ້ນຳໃຫ້ເພິ່ນມີສະຕິປັນຍາທີ່ມາຈາກເບື້ອງເທິງ, ໃຫ້ເພິ່ນກ້າຫານໃນການສິດສອນໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມນຳພຣະທັມພຣະເຈົ້າ.

ທ.ວ.

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 12 ພື້ນອງຄຣິສຕຽນ

- ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:** ກຈກ 4:32-37; 1 ກຣທ 12:12-27; ຄລຕ 6:9-10; ຮຮ10:24-25
- ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:** ກຈກ 4:32-37; 1 ກຣທ 12:12-27; ຄລຕ 6:9-10; ຮຮ10:24-25
- ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:** ເມື່ອຄຣິສຕຽນພົບກັນແມ່ນຍາມເລົ່າໂລມໃຈກັນໃນການຮັບໃຊ້.
- ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:** ຂ້າພະເຈົ້າມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບອັນໃດຕໍ່ພື້ນອງຄຣິສຕຽນແນວໃດ?
- ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:** ເພື່ອຊັກຊວນໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ເຊິ່ງກັນແລະກັນ.

ບົດນຳ

ບົດຮຽນນີ້ຖືກແກ້ໄຂດັດແປງຈາກພາສາອັງກິດໃຫ້ຖືກກັບແບບຄົນລາວ ແລະເໝາະສົມກັບຊີວິດປະຈຳວັນ ດັ່ງນັ້ນບົດຮຽນນີ້ຈຶ່ງມີຄວາມຄ້າຍຄືພາສາອັງກິດແຕ່ພຽງເລັກນ້ອຍເທົ່ານັ້ນ. ດ້ວຍເຫດນີ້ຈຶ່ງຢາກບອກວ່າເນື້ອໃນ ບົດຮຽນຈະຄ້າຍຄືກັນ ແຕ່ລາຍລະອຽດຈະບໍ່ຄືກັນ.

ຜູ້ເຊື່ອເພື່ອກັນ (ກິຈການ 4:32-37).

ໃນພຣະທັມກິຈການບົດ 2 ນັ້ນ ຄຣິສຕຽນທີ່ເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ນັ້ນໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຕາມທີ່ພຣະເຢຊູ ໄດ້ຊົງພຣະສັນຍາໄວ້, ໃນເວລານັ້ນພວກເຂົາພາກັນເວົ້າພາສາແປກທີ່ເຂົາບໍ່ເຄີຍເວົ້າມາກ່ອນ. ພວກສາວິກ ກໍໄດ້ຮັບອິດທິພົນໃນການປະກາດຂ່າວປະເສີດ ແລະປົວພະຍາດຕ່າງໆໃຫ້ຫາຍດີໄດ້, ພວກເຂົາໄດ້ເອົາ ໃຈໃສ່ຕໍ່ກັນແລະກັນຈົນເຖິງຂັ້ນຂາຍເຄື່ອງຂອງທີ່ເຂົາມີຢູ່ແລະນຳເງິນທີ່ໄດ້ມານັ້ນມາມອບໃຫ້ສາວິກ ເພື່ອ ຈະໄດ້ແຈກຢາກໃຫ້ທຸກຄົນສເມີກັນໃນບົດ 4.

ການທີ່ເຂົາທັງຫລາຍຖືວ່າທຸກສິ່ງເປັນຂອງກາງນັ້ນບໍ່ແມ່ນດ້ວຍຈິດໃຈເຂົາເອງ ແຕ່ແມ່ນດ້ວຍອິດເດດພຣະ ວິນຍານທີ່ຊົມຊວ່ານຢູ່ໃນຕົວເຂົາໆຈຶ່ງເຮັດໄດ້ ແມ່ນແຕ່ຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາກໍເປັນອັນນຶ່ງອັນດຽວກັນ. ພວກຄຣິສຕຽນໄດ້ພາກັນຂາຍສິ່ງຂອງທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ " ຝ່າຍໂຢເຊບທີ່ອັດສາວິກເອີ້ນວ່າບາຣະນາບາ (ແປວ່າ ຜູ້ ມີໃຈອຸດຫນຸນ) ເປັນພວກເລວີໄທເກາະກຸບ ໂຣກໍໄດ້ຂາຍນາຂອງຕົນທີ່ນຶ່ງ ແລ້ວນຳເງິນຈຳນວນນັ້ນມາ ມອບໃຫ້ແກ່ພວກອັດສາວິກ" (ຂໍ້ 35-37). ເຂົາໄດ້ປະຄວາມບໍ່ຄືກັນໄວ້ຕ່າງຫາກ ແລ້ວມາປະຕິບັດສິ່ງນີ້ໃຫ້ ຄືກັນ.

ຜູ້ເຊື່ອຊ່ອຍກັນ (1ໂກຣິນໂທ 12:12-27).

ບອກໃຫ້ນັກຮຽນຮັບຮູ້ວ່າໃນໂບດຂອງພວກເຮົາມີຄົນທຸກປະເພດທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເອີ້ນໃຫ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນ ອັນປຽບເໝືອນຮ່າງກາຍ ແຕ່ລະພາກສ່ວນທີ່ບໍ່ຄືກັນ ແຕ່ຍັງຕິດໃນຂໍ້, ຕໍ່ໃນກະດູກແລ້ວຈຶ່ງກາຍເປັນກາຍດຽວ ເພື່ອເຮັດວຽກງານຮ່ວມກັນ, ຮ່າງກາຍຊ່ອຍກັນແລະກັນສັນໃດຜູ້ເຊື່ອກໍສົມຄວນຊ່ອຍກັນແລະກັນສັນນັ້ນ. "ເຖິງວ່າຮ່າງກາຍເປັນອັນດຽວ ກໍຍັງມີອະວັຍວະຫລາຍສ່ວນ ແລະອະວັຍວະເຫລົ່ານັ້ນ ແມ່ນຈະມີຫລາຍສ່ວນ ກໍຍັງເປັນກາຍອັນດຽວກັນສັນໃດ ພຣະຄຣິດກໍຊົງເປັນສັນນັ້ນ" (ຂໍ້ 12).

ເຮືອງຮ່າງກາຍເປັນຄຳປຽບທຽບວ່າຮ່າງກາຍຕິດພັນ, ພົວພັນ, ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນແນວໃດນັ້ນ ຄຣິສຕຽນໃນໂບດດຽວກັນກໍເປັນກາຍດຽວກັນ ຈຶ່ງສົມຄວນເບິ່ງແຍງຊ່ອຍເຫລືອຊຶ່ງກັນແລະກັນນັ້ນມີຄວາມສຳຄັນຢ່າງຍິ່ງ. ຮ່າງກາຍເປັນຮູບພາບຂອງໂບດຫລັງນຶ່ງ ດ້ວຍເຫດນີ້ ຫາກມີຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງຫຍຸ້ງຍາກຫລືມີບັນຫາ ຜູ້ອື່ນກໍຫຍຸ້ງຍາກຕາມກັນໄປ, ດ້ວຍເຫດນີ້ເຮົາຈະບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຫຍຸ້ງຍາກໂດຍບໍ່ໄດ້ຊ່ອຍເຫລືອລາວ "ເພາະຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເປັນມີ ຂ້ອຍຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ເປັນສ່ວນໃດໃນອະວັຍວະຂອງຮ່າງກາຍນັ້ນ" ແລ້ວຕົນຈະບໍ່ເປັນສ່ວນໃນອະວັຍວະຂອງຮ່າງກາຍ ເພາະເຫດເວົ້າຢ່າງນັ້ນກໍບໍ່ໄດ້ຖ້າຫຼາຍກ່າວວ່າ, "ເພາະຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເປັນຕາ ຂ້ອຍຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ເປັນສ່ວນໃດໃນອະວັຍວະຂອງຮ່າງກາຍນັ້ນ" ຫຼາຍກ່າວວ່າ "ເພາະຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເປັນສ່ວນໃນອະວັຍວະຂອງຮ່າງກາຍ ເພາະເຫດເວົ້າຢ່າງນັ້ນກໍບໍ່ໄດ້" (ຂໍ້ 14-16).

ຜູ້ເຊື່ອຈະເຮັດແຕການດີ (ຄາລາເຕັງ 6:9-10).

ການເຮັດດີນັ້ນມັນຍາກຫລາຍກວ່າການເຮັດບໍ່ດີ, ເຮົາເຮັດດີສິບປີບໍ່ມີໃຜເຫັນ, ເຮັດຜິດພາດເທື່ອດຽວຄົນຮູ້ຈັກທົ່ວເມືອງ ເປັນຄຳເວົ້າແລະຄວາມຄິດຂອງຄົນທົ່ວໄປ ແຕ່ສຳລັບຄຣິສຕຽນບໍ່ໄດ້ເຮັດດີເພື່ອໃຫ້ຄົນເບິ່ງ ແຕ່ແມ່ນເຮັດດີດ້ວຍວ່າຄວາມລອດພົ້ນເປັນສິ່ງຊຸກຍູ້ໃຫ້ເຮົາເຮັດດີໂດຍບໍ່ຮູ້ຈັກອິດເມື່ອຍ ຫລືທ້ຖອຍຕໍ່ສູງ ຄົນກະຊິບນິນທາ ຫາກຕົນເອງແນ່ໃຈວ່າຕົນເອງເຮັດການດີໃນພຣະນາມແຫ່ງພຣະເຢຊູແລ້ວຈຶ່ງເຮັດຕໍ່ໄປ ຫາກມີຄົນເບິ່ງຫລືສິ່ງຊອມຍິ່ງເປັນການດີ ທ່ານຈະໄດ້ເຮັດດີທີ່ສຸດໃຫ້ເຂົາເຫັນພຣະເຢຊູໃນຕົວທ່ານ.

"ຢ່າໃຫ້ພວກເຮົາເມື່ອຍລ້າໃນການເຮັດດີ ເພາະວ່າຖ້າໃຈພວກເຮົາບໍ່ທ້ຖອຍ ເຮົາກໍຈະໄດ້ເກັບກຽວຜົນຕາມເວລາສົມຄວນ ເຫດສັນນັ້ນ ຕາມທີ່ມີໂອກາດໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດການດີຕໍ່ຄົນທັງປວງ ແລະເປັນຕົ້ນວ່າຕໍ່ຄອບຄົວທີ່ຮ່ວມຢູ່ໃນຄວາມເຊື່ອ"(ຂໍ້ 9-10). ແປວ່າຢ່າເຊົາເຮັດດີບໍ່ວ່າຈະມີຍັງເກີດຂຶ້ນກໍຕາມໃຫ້ເຮັດດີຕໍ່ໄປ ໃຫ້ຄິດເສັ້ງວ່າພຣະເຈົ້າຊົງເຫັນທຸກຢ່າງທີ່ເຮົາເຮັດ, ອາຈານໂປໂລໄດ້ວາດພາບເກັບກຽວຜົນເໝືອນຊາວນາທີ່ພົບຄວາມຍາກລຳບາກໃນການເຮັດນາ ຫາກລາວບໍ່ທ້ຖອຍຕໍ່ຄວາມລຳບາກໃນທ້າຍປີລາວກໍຈະເກັບກຽວເຂົ້າໄວ້ໃຫ້ເຕັມເລົ້າຂອງລາວ. (ສຸດທ້າຍ ອ່ານ ເຮັບເຮີ 10:24-25).

ທ.ວ.

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 13

ຕໍ່ຄົນບໍ່ເຊື່ອ

<u>ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:</u>	2 ໂກຣິນໂທ 5:11-21; 1 ເປໂຕ 3:14-16; ໂກໂລຊາຍ 4:2-6
<u>ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:</u>	2 ໂກຣິນໂທ 5:11-21; 1 ເປໂຕ 3:14-16; ໂກໂລຊາຍ 4:2-6
<u>ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:</u>	ຄຣິສຕຽນຖືກເອີ້ນມາເພື່ອຊ່ອຍໃຫ້ຜູ້ອື່ນຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ
<u>ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:</u>	ຂ້ອຍໄດ້ຊອກຫາຊ່ອຍໃຫ້ຜູ້ອື່ນຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າບໍ່?
<u>ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:</u>	ເພື່ອຊັກຊວນທ່ານໃຫ້ນຳຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອມາຫາພຣະເຈົ້າ.

ບົດນຳ

- ບົດຮຽນນີ້ຖືກແກ້ໄຂດັດແປງຈາກພາສາອັງກິດໃຫ້ຖືກກັບແບບຄົນລາວ ແລະເໝາະສົມກັບຊີວິດປະຈຳວັນ ດັ່ງນັ້ນບົດຮຽນນີ້ຈຶ່ງມີຄວາມຄ້າຍຄືພາສາອັງກິດແຕ່ພຽງເລັກນ້ອຍເທົ່ານັ້ນ.
- ບົດຮຽນວັນນີ້ມີ 5 ຫົວຂໍ້ ດັ່ງນັ້ນຄຣູສອນໂດຍແບ່ງເວລາສອນໃຫ້ພໍດີ.

ໂດຍຄວາມຮັກຈາກພຣະຄຣິດ (2 ໂກຣິນໂທ 5:11-15).

- ໂປໂລກ່າວວ່າ "ເພາະເຫດທີ່ເຮົາຮູ້ຈັກຄວາມຍຳເກງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ ເຮົາຈຶ່ງຊັກຊວນຄົນທັງຫລາຍ ເຮົາເປັນຢ່າງໃດພຣະເຈົ້າກໍຊົງຊາບຢູ່ແລ້ວ ແລະເຮົາຫວັງໃຈວ່າ ໃຈສຳນຶກຜິດແລະຊອບຂອງພວກເຈົ້າຄົງຮູ້ຈັກເຮົາເໝືອນກັນ" (ຂໍ້ 11). ໃຫ້ຄຣູສອນນັ້ນໜັກຄຳເວົ້າຂອງໂປໂລ (ຍຳເກງ) ມີຫຍັງແດ່ຈຶ່ງຮ້ອງວ່າ ຍຳເກງ, ເພາະມີຫລາຍຄົນບໍ່ເຂົ້າໃຈຍຳເກງພຣະເຈົ້າ ແມ່ນແຕ່ຢູ່ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງ.
- ອະທິບາຍເມື່ອຍຳເກງແລ້ວໂປໂລຊັກຊວນໃຫ້ປ່າວປະກາດຕໍ່ຄົນນອກທີ່ບໍ່ແມ່ນຊາດຍິວ, ພຣະເຈົ້າຮັກເຮົາຢ່າງໃດພຣະອົງກໍຊົງຮັກຄົນທີ່ບໍ່ແມ່ນຊາດຍິວສະເມັກັນ."ດ້ວຍວ່າຄວາມຮັກຂອງພຣະຄຣິດຊົງບັງຄັບເຮົາຢູ່ ເພາະເຮົາໄດ້ຄິດເຫັນຢ່າງນີ້ວ່າ ມີຜູ້ນຶ່ງໄດ້ຕາຍແທນຄົນທັງປວງ ເຫດດັ່ງນັ້ນຄົນທັງປວງນັ້ນຈຶ່ງໄດ້ເຂົ້າສ່ວນໃນຄວາມຕາຍນັ້ນແລະພຣະອົງນັ້ນໄດ້ຊົງວາຍພຣະຊົນແທນຄົນທັງປວງ ເພື່ອຄົນທັງຫລາຍຜູ້ທີ່ມີຊີວິດຢູ່ນັ້ນ ຈະໄດ້ມີຊີວິດເພື່ອປໂຍດແກ່ຕົວເອງອີກຕໍ່ໄປ ແຕ່ຈະມີຊີວິດຢູ່ເພື່ອພຣະອົງຜູ້ຊົງສິ້ນພຣະຊົນ ແລະໄດ້ຊົງຖືກບັນດານໃຫ້ຄົນພຣະຊົນເພາະເຫັນແກ່ເຂົາ" (ຂໍ້ 14-15).

ອອກໄປບອກຂ່າວ (2 ໂກຣິນໂທ 5:16-21).

1. ເນັ້ນໜັກ "ຜູ້ໃດຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ ຜູ້ນັ້ນກໍເປັນຄົນທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ແລ້ວ" (ຂໍ້ 17ກ). "ຊົງໂຜດໃຫ້ເຮົາຄົນດີ ກັນກັບພຣະຄຣິດ" (ຂໍ້ 18). "ບໍ່ໄດ້ຊົງຖືໂທດຄວາມຜິດບາບຂອງເຂົາ ແລະຊົງມອບຂ່າວເຮືອງການທີ່ພຣະ ອົງໃຫ້ຄົນດີກັນນັ້ນໄວ້ກັບເຮົາ" (ຂໍ້ 19). ແປວ່າເຮົາມີໜ້າທີ່ມອບໝາຍໃຫ້ປະກາດ.

2. ໃຫ້ເຮົາເຂົ້າໃຈວ່າເຮົາເປັນທູດຈາກພຣະເຈົ້າລົງມາຕໍ່ຄວາມສັມພັນຣະວ່າງພຣະເຈົ້າແລະມະນຸດ. "ເຫດ ສັນນັ້ນເຮົາຈຶ່ງເປັນທູດຂອງພຣະຄຣິດ ໂດຍທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຂໍຮ້ອງເຈົ້າທັງຫລາຍທາງເຮົາ ເຮົາຈຶ່ງຂໍຮ້ອງພວກ ເຈົ້າໃນນາມຂອງພຣະຄຣິດວ່າ "ຈົ່ງຍອມໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງກະທຳໃຫ້ເຈົ້າຄົນດີກັນກັບພຣະອົງເທີນ" (ຂໍ້ 20).

ພ້ອມທີ່ຈະກ່າວຕອບຢ່າງສຸພາບ (1 ເປໂຕ 3:15).

ບໍ່ວ່າຖືກຖາມເພື່ອຊອກເຮືອງ ຫລືຖາມເພື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈ ເຮົາຕ້ອງຕອບຢ່າງສຸພາບ "ຈົ່ງມີໃຈພ້ອມຢູ່ສເມີ ເພື່ອພວກທ່ານຈະສາມາດຕອບແກ້ຕົວໄດ້ຕໍ່ທຸກຄົນທີ່ຖາມພວກທ່ານວ່າ ທ່ານມີເຫດຜົນປະການໃດຈຶ່ງມີ ຄວາມຫວັງຢ່າງນີ້ ແຕ່ຈຶ່ງຕອບດ້ວຍໃຈສຸພາບແລະຍຳເກງ" (1 ເປໂຕ 3:15).

ດ້ວຍສຸພາບສົມກັບເປັນຜູ້ເຊື່ອ (1 ເປໂຕ 3:15ຂ-16).

1. ຈົ່ງສຶກສາຫາຄຳຕອບກ່ອນຈະຕອບຄຳຖາມຜູ້ມີອຳນາດ ຫລືຕອບຄຳຖາມຄົນທົ່ວໄປ. "ພວກທ່ານຈະສາ ມາດຕອບແກ້ຕົວໄດ້ຕໍ່ທຸກຄົນທີ່ຖາມພວກທ່ານວ່າ ທ່ານມີເຫດຜົນປະການໃດຈຶ່ງມີຄວາມຫວັງຢ່າງນີ້ແຕ່ຈຶ່ງ ຕອບດ້ວຍໃຈສຸພາບແລະຍຳເກງ ແລະໃຫ້ມີໃຈສຳນຶກຜິດແລະຊອບອັນເສາະໃສເພື່ອວ່າ, ເມື່ອພວກທ່ານ ຖືກບາດນິນທາ ຄົນທີ່ກ່າວຫຍາບຊ້າຕໍ່ທັມນຽມຄຣິສຕຽນອັນດີຂອງພວກທ່ານນັ້ນ ກໍຈະໄດ້ຮັບຄວາມອັບ ອາຍ" (ຂໍ້ 15ຂ-16).

2. ໃນບົດເພງສັຣເສີນກ່າວວ່າ "ຄວາມເວົ້າຂອງພຣະອົງຫວານກວ່ານ້ຳເຜີ້ງ" (ເພງສັຣເສີນ 119:103). ໃນ ພຣະທັມສຸພາສິດກ່າວໄວ້ວ່າ "ຄຳຕອບທີ່ອ່ອນຫວານລະງັບຄວາມໂກດໄດ້" (ສຸພາສິດ 15:1).

ອ້ອນວອນແລະຊອກຫາໂອກາດ (ໂກໂລຊາຍ 4:2-6).

ມີສອງຢ່າງສຳຄັນ ຄື: 1. ອ້ອນວອນ ແລະ 2. ຫາໂອກາດເປັນພະຍານ "ຈົ່ງຫມັ້ນພຽນໃສ່ໃຈໃນການອ້ອນ ວອນ ຈົ່ງເຜົາລະວັງຢູ່ໃນການນັ້ນດ້ວຍຂອບພຣະຄຸນແລະອ້ອນວອນເພື່ອພວກເຮົາດ້ວຍ ເພື່ອພຣະເຈົ້າຈະ ໄດ້ຊົງໂຜດໄຂປະຕູໄວ້ສຳລັບພຣະທັມນັ້ນ ໃຫ້ພວກເຮົາກ່າວຂໍ້ລັບເລິກເຮືອງພຣະຄຣິດ (ທີ່ເຮົາຖືກຈຳຈອງ ຢູ່ກໍເພາະເຫດນີ້)" (ຂໍ້ 2-3).